

OCENĚNÍ: Nejlepší časopis středních škol v České republice /2007/

Časopis středních škol v ČR s nejlepším obsahem /2008/

Časopis středních škol v ČR s nejlepší grafikou /2009/

Nejinspirativnější časopis České republiky /2009/

VYDÁVÁ STŘEDNÍ ODBORNÁ ŠKOLA MEDIÁLNÍ GRAFIKY A POLYGRAFIE RUMBURK

Milí čtenáři, opět vítajte na stránkách našeho Bezevseho, které Vám přináší spoustu letních zajímavostí, neboť léto ťuká na dveře. Kéž by nám ho sopečné běsnění nezkazilo, protože všichni chceme vodu, slunce, les, hory, moře, hrady a zámky, festivaly a mnoho dalšího. Ať je léto prozářeno. Uvidíme. . . Každopádně nás čeká lenošení a záviděníhodné, božské, kouzelné, sladké a úžasné PRÁZDNINY. Těším se na ranní snídaně v pergole, na vonící kávu, džem, vajíčka, čerstvé rohlíky a džus, na ranní chlad, rosu, vůni trávy, která nás alergiky někdy rozkýchá natolik, že čapneme tác se snídaní a utíkáme domů, protože právě začaly kvést trávy, a to nám nedělá dobře. Těším se na výlety, uděláme řízky na cestu a tradál! Těším se na filmy dlouho do noci, těším se na zahradu a boj s plevelem, na kytky, až rozkvetou. Těším se na voňavý les, na procházky. Těším se na dlouhý spánek, na dny bez hranic času, bez povinnosti a spěchu. Těším se na vodu, není nic krásnějšího, než rozpálené tělo zchladit v řece. A taková ranní koupel je vůbec to nejlepší. Vypadá to sice děsivě, ale na dovolené se ráno pravidelně koupu, ať je jakékoliv počasí. Je to rituál, který jsem se naučila od svých rodičů, vždycky říkají, že den je pak úplně jiný, a mají pravdu. Takže ze stanu mířím pravidelně do Berounky, tolik milované a stále čisté, bez sinic. A to ticho! Plavu nad jezem, nad hlavou slunce (ne vždy), nikde nikdo, jen ticho... Je to pravý ráj, ráj Oty Pavla, autora, kterého nepřestanu opakovaně číst a obdivovat, a stejně je to s tímto krajem, který jsem si zamilovala. Těším se na ohničky s kytarou, na špekáčky opečené na klacku, těším se na setkání s přáteli... a je toho mnohem víc, na co se těším. Každopádně se právě opět těším na toto čtyřiadvacetistránkové osmadvacáté Bezevseho!

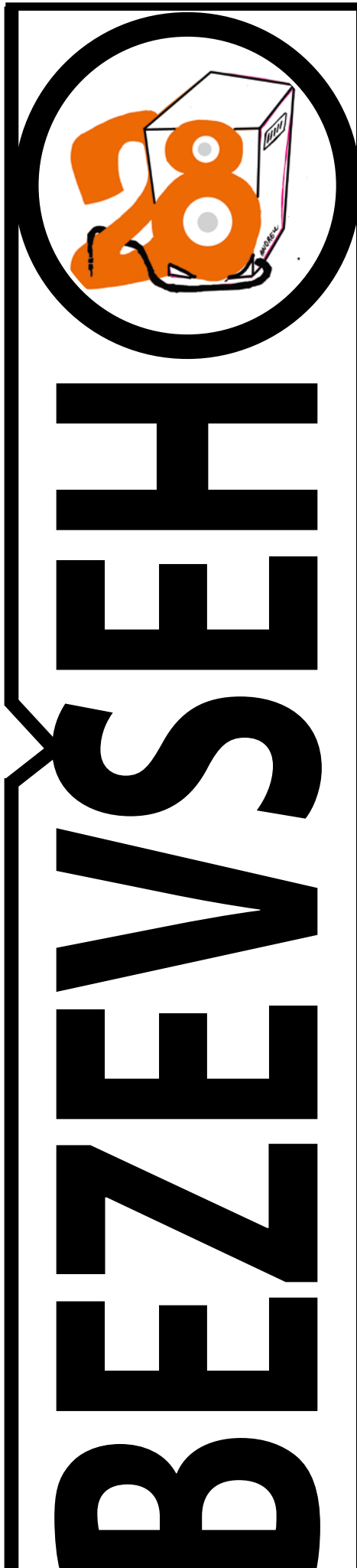
Vám všem přeji krásné prázdniny, načerpejte síly a spoustu zážitků a v září zase přijďte! Vy, kteří končíte, buďte opatrní, ať se Vám daří ve studiu, v zaměstnání i v životě a dejte o sobě vědět. Prázdninám zdar!!!

- ŠA -

3. A odchází

najdete nás: www.sosmmp.cz © pište nám: bezevseho@sosmmp.cz

BŘEZEN A DUBEN NA DOMOVĚ MLÁDEŽE

TRADIČNÍ PŘEHLED DĚNÍ NA NAŠEM
„INTRÁCKÉM DOMOVĚ“

BŘEZEN 2010

Tematické skupinové schůzky:

- Téma: Koncepce – péče o plodnost
 - antikoncepce, těhotenství mladistvých
 - porod, potrat – proběhlo 15. 3.
 - Téma: Partnerské sexuální chování, pohlavní zdrženlivost, první sexuální zkušenost. Proběhlo 25. 3.
 - Téma: Kouření, krádeže. Forma: beseda
 - Téma: Šikana a sebevědomí člověka.
- Akce pro všechny žáky:*
- Volejbal – přímé vedení - 22. 3. a 25.3.
 - Téma: Pravda a lež v našem životě. Název: „Čajový dýchánek anebo o čem je lepší mluvit za zavřenými dveřmi“. Uskutečnilo se 18. 3. Forma: řízená beseda.
 - Téma: Zábava - rozvoj tvořivosti, pohotovosti, slovní zásoby. Forma: stolní hra. Název: „Bomba“. Uskutečnilo se 18.3.
 - Téma: Vytváření vztahu ke knihám. Název: Kniha mého dětství. Čtení na dobrou noc z knihy „Černý krasavec“
 - Téma: Verbální komunikace
 - kritika druhých, sebekritika, uznání, pochvala. Forma: anketa. Název: „Reakce na krivdu – jak to mám já?“
 - Téma: Rozvoj tvořivosti, hravosti, pobavení. Forma: psychohry. Název: „Otázky a odpovědi“, „Inzeráty“
 - Téma: Velikonoce – tradice, význam. Výzdoba, beseda o zvyklostech v regionu

DUBEN:

Tematické skupinové schůzky:

- Téma: Kamarádství, přátelství
 - proběhlo 6. 4., forma: vyprávění a naslouchání, řízená skupinová diskuse
 - Téma: Šikana (definice, příčiny, následky, oběti, agresori, možnosti obrany, životní zkušenosti). Proběhlo 20. 4.
 - Téma: Zneužívání návykových látek.
- Akce pro všechny žáky*
- Téma: Porozumění pocitům, ochutnávka zájmových činností. Název: „Světlo a tma v mém životě“. Proběhlo 8. 4.
 - Téma: Relaxace. Forma: artefietická aktivita
 - relaxace za pomoci AT tréninku a tibetských mís (student Michal Hanák). Název: „Tajemný večer s tibetskými mísami“ Proběhlo 15. 4.
 - Téma: Sebepoznání a vzájemné poznání se
 - jak působím na lidi. Forma: psychohra. Název: „Začarovaná skupina“, 12. 3. 2010
 - Téma: Zábava, tvořivost, pohotovost, rozvoj slovní zásoby. Forma: stolní hra, „Bomba“
 - Téma: Relaxace – masáže. Název: „Masážní techniky jako relaxační metoda“. Přednáška – teorie, praktické ukázky
 - Téma: Orientace v politice, volby 2010, představa spokojeného života.

1. dubna mohli obyvatelé domova mládeže ve večerních hodinách prožít nevšední zážitek, který jim umožnil student Michal Hanák ze 3.S.

Michal se zajímá o alternativní hudbu, a tak ho napadlo přivést na DM své tibetské mísy a uskutečnit ve spolupráci s vychovatelkou Lenkou Ob... relaxační večer za pomoci těchto zvláštních etnických nástrojů.

TAJEMSTVÍ ZVUKU TIBETSKÝCH MÍS

V učebně osvětlené jen spoustou svíček se studenti nejprve od Michala dozvěděli několik základních informací o těchto mísách, následoval společný, trochu nesmělý zpěv mantry „OHM“ a vychovatelka Lenka Ob. uvedla studenty ležící na dekách do stavu maximálního uvolnění za pomoci navození pocitů tepla, tíhy... (AT relaxace). Pak již Michal hrál na své tibetské mísy.

Jak tibetské mísy působí? Jejich zvuk otvírá cestu k našemu „já“, naladuje mozek na vlny alfa a tím umožňuje vstoupit do našeho podvědomí, umožňuje hlubokou relaxaci.

Na závěr večera měl každý možnost se podílet s ostatními o své zážitky a pocity, Michal všem mísy ukázal zblízka, kdo chtěl, mohl si hru na ně i vyzkoušet.

Tento zajímavý relaxační večer prožilo jedenáct studentů a každý, kdo se nezúčastnil, mohl jen litovat – doufejme ale, že Michal tuto krásnou akci ještě někdy v brzkém budoucnu zopakuje...

S nástroji, které dokážou působit na vědomí člověka, jsem se setkal poprvé před čtyřmi lety, když byl v místě mého bydliště v dobré čajovně koncert tibetských mís, kartálek a zvonků. Když jsem slyšel zvuk mís poprvé, bylo to něco absolutně nového, něco, co v jediném okamžiku změnilo můj pohled na svět.

TAJEMSTVÍ ZVUKU

Trochu teorie: Tím, že dnešní západní hudba užívá temperované ladění (což je 440 – 446 Hz) ochuzuje dnešního člověka o spoustu užitečných a přirozených frekvencí. Nástroje, jako zmiňované tibetské mísy, kartálky Ting-sha, zvon Dilbu, didžeridy, šamanské bubny, gangy a brumle nepodléhají těmto dnešním trendům a spolu s hrdelním a alikvotním zpěvem vyvolávají změněné stavy vědomí. Aktivují totiž mnoho sensorických a motorických center v mozku v obou jeho hemisférách, čímž dochází k propojování levé a pravé mozkové polokoule, ke stavu jednotného mozku a k charakteristickým průběhům jeho elektrické aktivity – alfa a theta vlnám. Alfa - a rytmus máme při bdělém relaxovaném stavu a u netrénovaných osob jsou předpokladem jeho vzniku zavřené oči, theta - θ rytmus se vyskytuje v bdělém stavu při vzrušení nebo stresu, je to tzv. stav šamanského vědomí, transu. (Pro normální stav bdění a motorický klid je typický beta - β rytmus.)

Tajemství skryté síly zvuku představuje klíč k otázkám tvoření samého i klíč k tvořivým silám, které jsou zahrnuty v podstatě věcí a jevech života – s touto myšlenkou přišel řecký filosof Pythagoras. Mluvil o „harmonii sfér“, podle které nebeská tělesa a i každý z nás vytváříme na základě svého pohybu a rytmu svého chvění zvláštní tóny a všechny tyto tóny a vibrace tvoří vesmírnou harmonii, ve které každý prvek přispívá k jednotě celku, ačkoliv si zachovává svůj vlastní charakter. Prál bych každému, koho téma „tajemství zvuku“ zaujalo, aby měl možnost toto tajemství poznávat v co největší míře, ale zároveň doporučuji, aby změněné stavy vědomí, způsobené výše zmíněnými nástroji, zažíval jen s někým zkušeným...

Michal Hanák, 3. S

Vážená redakční rado, milí čtenáři,

ráda bych pochválila „náš“ školní časopis. Musím uznat, že je obsahově i designově velmi zdařilý a hlavně pestrý. Každý si v něm najde to své. A je vidět, že je čten s oblibou i ve vašich rodinách.

Určitě nebylo jednoduché vytvořit zajímavý časopis, ale ještě těžší bude vytrvat a udržet nastavený standard. Nepolevte ve psaní a vymýšlení nových témat, ať neztratíte na čtivosti. Toto jen úvodem.

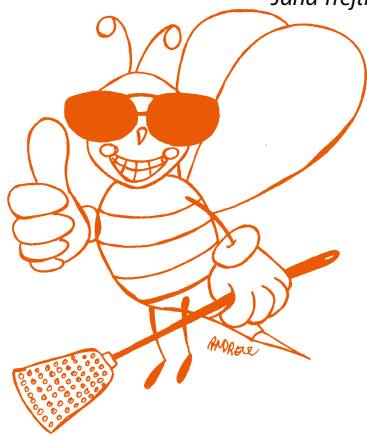
Můj dnešní příspěvek má být vlastně poděkováním ubytovaných studentů a vychovatelek DM při SOŠmgp.

BEZEVSĚHO si kupujete za dobrovolné částky, drobásky, které vylovíte z kapes, ale v konečné fázi se sejde celkem pěkná sumička. Ta se pak zpětně může vrátit opět k vám. Ptáte se jak? Například formou sponzorských darů, které domovu mládeže poskytuje Mgr. Iva Šabatová právě z výtěžků za časopis.

A věřte, že to nejsou vyhozené peníze. Nakoupili jsme plno zajímavých her, které se těší obzvláště velké oblibě. Jsou to např. AKTIVITY, TWISTER, TIK-TAK-BUM. Jsem ráda, že si u nich užíváte plno legrace, ale též rozvíjíte své schopnosti.

Dále pořizujeme sportovní náčinu na ven. Menší finanční částky pak využijeme k odměnám za soutěže a k hodnocení úklidu pokojů. Pokud byste měli i vy nějaké nápady pro využití peněz, prosím, poradte.

Za DM děkuje jménem všech ved. vych.
Jana Trejtnarová

Rádi otiskujeme

V průběhu dnes již téměř uplynulého školního roku absolvovalo několik studentů ze tříd 3.S a 2.S odborný výcvik mimo SOŠ mgp Rumburk. V převážné většině byla tato praxe hodnocena příslušnými instruktory velmi pozitivně a jeden příklad za všechny otiskujeme.

Příloha k hodnocení odborného výcviku.

Student Michal Rosenkranc v dosavadním průběhu odborného výcviku předvedl vynikající znalosti a motivaci ke studiu. Přidělené úkoly řádně zvládal jak při dohledu našeho zaměstnance, tak i při samostatných pracích.

Eliška Bartošová, jednatel společnosti, tiskárna Jiří Bartoš Slon, Ústí nad Labem
A my Michalovi děkujeme za přístup k OV i a reprezentaci našeho ústavu.

-iša-

**Na slovíčko s učitelkou OV
DRÁŽOU BRUNNEROVOU**

Kresba Kláry Kunovičové v roce 2000

Tento rozhovor vznikl na popud mého prasynovce Jana Mensíka a já jsem souhlasila, protože v naší rodině si neříkáme ne. A také je to jedinečná příležitost se s vámi všemi rozloučit.

Tak Honzíku, ptej se.

Po jaké době od nás odcházíš.

Velice originální otázka, ale zaskočil jsi mě. Je to už 30 nebo 29 let. Učiliště bylo oficiálně založeno v roce 1981, kdy se začínalo s 22 žáky v oboru tiskař na polygrafických strojích. Byla to doba zajímavé, tvůrčí a různorodé práce.

Za tu dobu se jistě ledacos událo.

Otvíraly se nové obory, k prvním 22 chlapcům přibyla děvčata v oborech ruční sazeč, sazeč montážník, později reproduční grafik, knihař, až do dnešní podoby, kterou v realu prožíváte.

Máš nějakou nezapomenutelnou historku či příhodu.

Za ta léta by to vydalo na slušnou sbírku povídek, ale nevím, která by byla zajímavá pro dnešní generaci. Pro mne mají kouzlo jedinečnosti okamžiku v určité době všechny. Dnešní počítačová mládež si asi nedovede představit zábavu bez svých kompů a jointů (ne všechny házím do jednoho pytle, najdou se i světlé výjimky a jako životní optimista věřím ve větší procento). Dovedete si představit, že skupina šesti chlapců pozve svého mistra nebo mistrovou po praxi do cukrárny na pečený banán s čokoládou a šlehačkou? Dnes tak na pívko a cígo. Mně se to přihodilo a strůjcem těchto lahodných hodů byl Marek Winter, kterého jistě znáte jako světoběžníka a dopisovatele do našeho časopisu. Tím se nechci dotknout milovníků pivního moku z řad dospěláků, já si občas také dám, ale ta galantnost a pocit uvolnění, že se svými svěřenci nepřekračujete hranici, která by měla vždy mezi žákem a jeho pedagogem zůstat, ve vás umocní pocit neopakovatelnosti daného prožitku.

Těšíš se do důchodu?

Ano, těším, pro mě je to další, i když poslední, etapa mého života a všechna období prožívám tak, jak přicházejí, jsou a odcházejí, naplno. Proto vzhůru do nových důchodovských aktivit.

Vzkázala bys něco studentům a kolegům?

Studentům přeji hodně úspěchů při maturitních a závěrečných zkouškách. Chápající, spravedlivé a přísné pedagogy a hodně štěstí při hledání toho svého „místečka na slunci“.

Kolegům přeji všechápající studenty, dychtivé po vzdělávání a radost a dobrý pocit z odvedené práce v podobě úspěšných odborníků ve světě tisku, mediální grafiky, reklamy, designu ...

Mějte se hezky, vaše Brunnerka, ale i Dráža.

PS. Zásah do rukopisu možný jen při opravě letopočtů, čísel a hrubých chyb.

SLOVA PODĚKOVÁNÍ

Bývá pravidlem, že charakter následného příspěvku je psán spíše na sklonku života, častěji však jako nekrolog. Jsem rád, že mohu dnes udělat výjimku a napsat tyto řádky o ženě plné síly, elánu a životního optimismu, kterou je učitelka odborného výcviku, paní Drahomíra Brunnerová.

V roce 1980 stála u zrodu rumburského polygrafického vzdělávání. Prošla několika změnami nejen v názvu a charakteru školy, ale především v technologickém zařízení a zpracování. Od ruční litografie, fotoreprodukce, klasické montáže, přes první počítače, osvitovou jednotku až po dnešní moderní Macintosh s dokonalým softwarem. Za celou dobu působení na našem „ústavu“ dokázala zůstat vůči dětem důsledná, ale spravedlivá. Vážím si toho, že umí poradit nejen po stránce odborné, ale také být nápomocná při řešení osobních problémů studentů. Jako vedoucí pracovník mohu říct, že za uplynulé více jak čtvrtstoletí byla radost s ní pracovat, že byla vzorem pro řadu začínajících mistrů, včetně mě, a že nám bude ve škole chybět.

Vím však, že se nestane pasivním důchodcem, neboť její mysl zůstává mladá (již řadu let). Aktivitu tak plně projeví v tvůrčí práci a předávání zkušeností, bohužel však pro tuto školu, pouze vlastním dětem a vnoučatům.

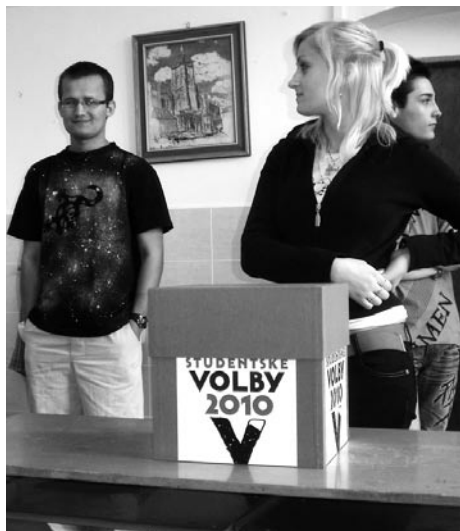
Paní Brunnerové přeji v zaslouženém důchodu všechno dobré, pevné zdraví a ať se daří.

-iša-

STUDENTSKÉ VOLBY 2010 - volby nanečisto a jejich výsledky

TVŮJ NÁZOR TVŮJ HLAS hlásaly plakáty, které propagovaly Studentské volby 2010, které se na naší škole konaly v úterý 27. 4. 2010. Byl to celorepublikový projekt, jakýsi nácvik opravdových voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky (PSP ČR) a volit mohli všichni studenti starší patnáct let, což byla výjimka oproti skutečným volbám. Cílem celého projektu bylo zjištění vašeho názoru na politiku dnešní doby a přiblížit studentům základní demokratické principy, volební systém České republiky a možná i zvýšit účast prvovoličů ve skutečných volbách.

Projekt měl co nejvíce přiblížit podobu opravdových voleb. Proto jsme na naší škole změnili učebnu číslo 9 ve volební místnost s plentou, volební urnou, kterou pro nás vyrobili v knihárně. Zasedla i tříčlenná volební komise (složení: Dominika Skubová, Martin Šubrt a Jakub Žirovnický). Místnost se pro voliče otevřela v devět hodin ráno, postupně se sem dostavila každá třída, voliči obdrželi volební lístek a poté bylo již jen na nich, komu dali svůj hlas a vyjádřili tak svůj názor. Oficiální konec voleb byl ve 14.00 hodin a poté jsme měli jako volební komise nejvíce práce – spočítat hlasy (několikrát), vyřadit neplatné lístky a výsledek odeslat k celostátnímu zpracování.

A jak to celé dopadlo? Z 231 možných voličů se voleb nakonec zúčastnilo 138 studentů naší školy. Platných volebních lístků jsme nakonec napočítali 132 – za neplatný se například počítal ten, co měl na svém konci dopsáno Chuck Norris. Po sečtení a přepočtu na procenta

je výsledek na naší škole následující: volby vyhrála strana TOP 09, která získala 16,666 %; druhá skončila Strana zelených (15,217 %) a Česká pirátská strana (15,217 %), za nimi byly Věci veřejné (14,492 %); ODS (11,593 %); Dělnická strana sociální spravedlnosti (5,797 %) a Strana Práv Občanů ZEMANOVCÍ (5,072 %). Dle mého názoru naše výsledky odrážejí částečně představu mladých lidí o budoucí politice a jejím směru a svoji váhu zde určitě měly i nové strany s netradičním, zajímavým názvem či přímo volebním programem. Ale každý z vás si jistě udělá osobní názor.

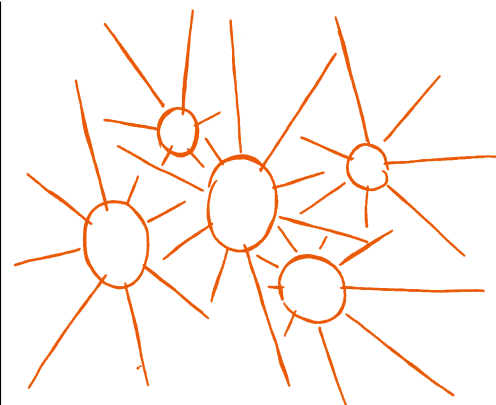
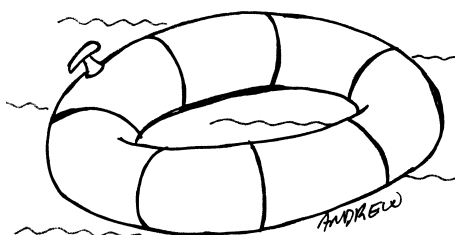
Děkuji panu učiteli Uhrovi za spolupráci, pomoc a garanci celých voleb, lidem z knihárny za zhotovení volební urny, zbytku volební komise za práci a příjemnou atmosféru a Vám, kteří jste přišli na zkoušku volit.

-Žiro-

SOUTĚŽ FUJITSU

Blahopřejeme studentům loňské 4. S Petru Brunnerovi (Bender) a Tomáši Pillerovi k druhému místu v soutěži amatérské reklamy. Vy, čtenáři se na oceněný videoklip můžete podívat, stojí zato. Na stránce <http://soutez-fujitsu.cz/fujitsu-commercial-ballon-flight/> objevíte i další dílka těchto povedených tvůrců. Moc jsem se pobavila.

-ŠA-

Skoro již pravidelná rubrika o Školské radě či Žákovském parlamentu přinášela novinky o tom, co chceme ve škole nového, co bylo slíbeno, že se změní. Na konci školního roku mírná bilance a více...

Jaké změny přinese nový školní rok?

Některé novinky se zavést podařilo – automaty, koše, tříděný odpad, možná se změní i množství exkurzí, zavedou se elektronické informace o suplování. Celkem daleko již došel i plán na změnu informačního systému školy – označení kabinetů a dílen. Grafickou soutěž o nejlepší návrh vyhrál Jakub Vaněk (3.S). Nyní zbývá samotná realizace tisku, laminace a výměna cedulek.

Veškeré změny vždy vyžadují čas na realizaci, spousta z nich až příliš času, a stále zůstává řada slíbených, ale nerealizovaných projektů.

Mezi ně se řadí školení učitelů odborného výcviku ve webdesignu a grafice, stále odkládáno, stále se na něco čeká. Polygrafie je prudce se rozvíjejícím oborem, a tak bychom se měli snad s ní vyvíjet i současně my... Oprava zdi, která odděluje školní pozemek od nově opraveného parčíku, je další naplánovaná změna. Při dobrém počasí se musí opravit a následně snad bude dovoleno ji znovu nějak zajímavě nasprejovat, třeba bude zároveň sloužit i jako reklama naší školy. Snad již brzo bude hezky, bude materiál i pracovní síla – více do budoucna. Nová otázka se objevila s lepením všemožných nálepek, které se objevovaly po celé škole. Nyní by se mělo určit jedno místo, kde byste se mohli realizovat – přijďte s návrhem.

Samozřejmě k mnoha změnám jsou zapotřebí finance, s kterými to není jednoduché. Ale v poslední době jsem si například položil otázku, z jakého důvodu máme na praxi na DTP – sazba, kde se sází mnoho textu, ty nejhorší klávesnice, na kterých se velmi špatně píše? Na druhou stranu je velmi pozitivní, že se naše škola účastní mnoha soutěží a celorepublikových projektů. Můžeme vyjádřit svůj názor, v rámci BZV nefunguje žádná cenzura z řad vedení školy a naše škola (vedení školy) úspěšně bojuje o své postavení v rámci středních škol.

-Žiro-

ANKETA

Nový automat ve škole

V souvislosti s minulým číslem Bezevšeho jsme se rozhodli, že anketa v tomto čísle bude o našem „novém“ automatu, který se nachází u učebny č. 11. Od Žákovského parlamentu jsme se dozvěděli, že budeme mít automat s jídlem, ale podle mě to není nic jiného než „kalorická bomba“. Můžeme jídlem nazývat sušenky? Nebo snad čokolády? Podle mě ne! A jaký mají vlastně názor ostatní na náš automat?

Pan učitel Erich Meissner:

Vždycky jste chtěli nějaký automat a nakonec se pořídil. Automat na kafe je podle mě dobrá věc. Pak jste chtěli ještě automat na svačtinu a ten podle mého požadavky nesplňuje. Sušenky a čokolády za svačtinu opravdu nepovažuji. Podle mě by se měl naplnit i něčím jiným, než jen sladkostmi.

Bára Macharová: Podle mě je to celkem dobrá věc, ale přece jenom sušenky jsou nezdravé a navíc se jimi ani nenajím. Mohly by se tam dát třeba bagety nebo tak něco.

Adéla Višková: No podle mě je ten automat dobrá věc, ale mohlo by se tam dát víc věcí. Třeba bagety nebo něco jiného k jídlu.

Tomáš Soukup: Podle mě je tento automat naprosto k ničemu. Pít se tam dá koupit, ale jídlo? Sušenkami se přece nenajím. Já bych tam dal místo těch sušenek třeba bagety nebo něco jiného k jídlu, co si budou děcka opravdu kupovat, aby se najedly.

-Chucky-

Praktická maturitní zkouška reprodukčních grafiků pro média

Poslední květnový týden byly dílny odborného výcviku vyhrazeny maturantům ze 4.S, kteří tu vykonávali praktickou část maturitní zkoušky v rozsahu dvanácti hodin, při každoroční zvyšující se náročnosti na kreativitu a technickou zdatnost studentů. Náplní dvoudenního úsilí bylo vytvořit časopiseckou stranu v programu Quark XPress, dokázat znalosti ovládnání programů Adobe Photoshop a Adobe Illustrator při tvorbě bitmapové a vektorové grafiky. Součástí zkoušky byla rovněž elektronická montáž a tvorba webové stránky podle předem vytvořeného vlastního layoutu. Studenti pracovali také ve středisku ruční litografie při opravě textu. Přístup i praktické dovednosti maturantů byly na dobré úrovni a já mohu pográtulovat dvaceti devíti studentům oboru reprodukční grafik pro média k úspěšnému zvládnutí praktické části maturitní zkoušky.

-iša-

Pozvánka na turistický kurz

Jak už jistě všichni víte, 13. června začíná oficiálně turistický kurz, na který se jistě všichni těšíme. Letošní rok pojedeme s naší školou do Úštěku, kde budeme ubytováni v kempu Chmelař nedaleko stejnomenného jezera, a opravdu se máme na co těšit.

V této krásné krajině se nachází mnoho míst, která stojí za obdiv. Cyklisté budou mít zde obrovskou možnost otestovat svoje dovednosti, měl by to být pro ně ráj. Ti, kteří se věnují spíše pěší turistice, budou moci navštívit mnoho krásných míst, protože nejen krajina, ale také památky jsou zde, v této oblasti, v hojném počtu. Samozřejmě, že se zde nebude provozovat jen pěší turistika, ale také kanoistika a plavání.

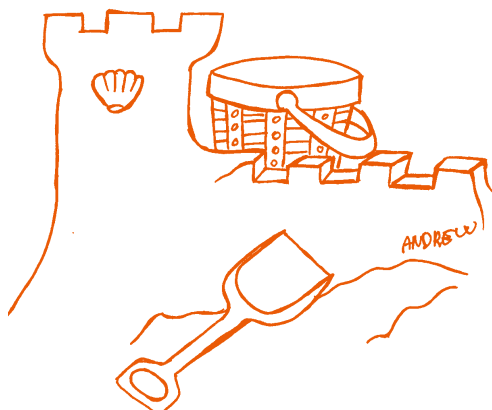

A nejen okolí, ale také samotné město je opravdovou pastvou pro oči. Proto si ho také vybralo i pár režisérů při natáčení svých filmů, jako například Filip Renč, který zde natočil film Rebelové, nebo Jan Svěrák, který zde točil oskarového Kolju.

Navíc tu kolují i různé pověsti a historky, jako třeba o vodníkovi v Úštěckém potoce, či černém umění anebo pokladu na Hrádku. O všech těchto pověstech, pokud by vás zaujaly, si můžete přečíst na oficiálních stránkách města Úštěk: <http://www.mesto-ustek.cz/>, kde se dozvíte i jiné informace o městě.

Letošní rok si opět určitě všichni velice užijeme a doufám, že nám bude přát počasí a nebude pršet. Snad bude svítit jen a jen sluníčko. Samozřejmě nesmíme také zapomenout na sběr lesních plodů, abychom mohli opět okusit výtečný koláč pana ředitele.

-Tahmed-

EXKURZE

– pomůcka před maturitou

Ve čtvrtek 22. 4. 2010 se zúčastnila naše maturitní třída exkurze za poznáním tiskových technik. Přesněji šlo o návštěvu firmy Plaston Group a Tiskárny Gall, které se nacházejí ve Šluknově. Doprava tedy nebyla složitá a každý si těch pár korun za cestu zaplatil sám.

Firma Plaston Group se sice zabývá výrobou plastových kufrů na náradí a výrobou zařízení pro úpravu vzduchu pro domácnosti, ale na své výrobky natiskují názvy a loga firem a další značení výrobků. K těmto účelům využívají horkou ražbu, sítotisk a tamponový tisk. Při prohlídce jsme se rozdělili na dvě skupiny a mohli jsme tak lépe vidět vše zblízka a poslechnout si doprovodný výklad. Konečně jsme tedy téměř po čtyřech letech výuky o tiskových technikách viděli přesnou podobu štočků pro horkou ražbu, formu pro tamponový tisk a vůbec celý proces tisku. Věřím, že se tak mnohým z nás bude o tomto lépe mluvit u maturity, když si to již umíme představit.

Druhým naším cílem byla maličká soukromá tiskárna Gall. V jedné velké místnosti jsme našli stroje pro PRE PRESS, PRESS i POST PRESS. K tisku zde využívají příklopový archový knihtiskový stroj a jednobarevný archový ofsetový stroj. Ten první zmíněný stroj využívají nejen k tisku, ale i k perforaci a číslování (využití nejčastěji pro vstupenky). Majitel tiskárny nám vše ochotně předvedl, vysvětlil a odpověděl na naše dotazy. A vzhledem k celkem pomalé rychlosti strojů jsme si vše mohli dobře prohlédnout a uvědomit si, jak celý stroj funguje.

Bylo to jistě dobře strávené dopoledne. Avšak paradoxem je, že stejné stroje jako v Tiskárně Gall máme i u nás ve škole a za celé čtyři roky nebyl nikdo schopen nás k nim vzít. Je to smutná skutečnost, že jsme se museli jet podívat mimo školu a nechat si vše vysvětlit a ukázat od majitele tiskárny, místo od učitelů či mistrů. A tak alespoň děkuji slečně třídní za organizaci exkurze, lidem z Plaston Group a lidem z tiskárny Gall.

-Žiro-

2. S na výstavě v Loretě

V ambitu rumburské Lorety proběhla výstava „Šumná a bezbranná 2003-2009“, kterou přijeli osobně zahájit její autoři - David Vávra a Radovan Lipus. Výstavní projekt vznikl roku 2007 a od té doby se představil mimo jiné ve Vídni, Stockholmu, Tokiu i New Yorku, ukončen bude v letošním roce. Výstava fotografií Šumná a bezbranná vznikla na základě úspěšného televizního cyklu Šumná města, který přiblížil architektonické dědictví České republiky. Výstavu v rámci výuky navštívili také naši studenti.

SYNDIKÁT NOVINÁŘŮ ČESKÉ REPUBLIKY
SEVEROČESKÝ REGION

vyhlašuje 2. ročník

ŽURNALISTICKÉ SOUTĚŽE
O CENU BOHUMILA BRÁDLE

pro mládež a dospělé

obor žurnalistická fotografie na téma:
„ŽIVOT V ÚSTECKÉM KRAJI“

- Rozdělení: Mládež od 12 do 20 let
Dospělí od 20 let
- Soutěž probíhá od 15. 5. do 15. 9. 2010
- Uzávěrka soutěže je 15. září 2010
- Soutěže se může zúčastnit každá osoba, která je občanem České republiky a která v době trvání soutěže zašle snímek dle zadaných parametrů.
- Úkolem soutěžících je pořídit fotografie, které se budou vztahovat výhradně k tématu celé soutěže, a tím jsou „Okamžiky ze života Ústeckého kraje“
- Každý soutěžící může zaslat maximálně pět prací, přičemž soubor fotografií, skládající se z maximálně pěti snímků dokumentujících jedno téma, může být započítán jako jedna odevzdaná práce. Fotografie se přijímají pouze v papírové podobě nebo na RC podložce. Minimální formát je 13 x 18 cm, maximální formát je 30 x 40 cm.
- Soutěžící posílá fotografie jako poštovní zásilku na adresu: Jiří Jelínek, Palackého 166, 418 01 Bílina. Zásilka musí být vždy označena heslem „ŽURNALISTICKÁ SOUTĚŽ“.
- Každá fotografie musí být na zadní straně označena údaji: Název snímku, jméno a příjmení autora, adresa bydliště, telefon.
- Každý soutěžící prohlašuje, že fotografii pořídil osobně a že má neomezená práva poskytovat dalším osobám práva jejího užití v neomezeném rozsahu.
- Každý soutěžící prohlašuje, že případné osoby zachycené na fotografii souhlasí se zveřejněním této fotografie.
- Veškeré fotografie zaslané do soutěže se po závěrečném vyhlášení stávají majetkem organizátora, který si vyhrazuje právo nakládat s nimi podle vlastního uvážení a použít je ke svým marketingovým účelům. Fotografie mohou být zařazeny do prodejní výstavy, jejíž výtěžek náleží organizátorovi.
- O vítězných snímcích rozhodne odborná porota. Porota bude hodnotit námět, technické zpracování, originalitu a naplnění tématu soutěže.
- Vyhlášení vítězných fotografií proběhne 7. 10. 2010, nejlepší fotografie budou zařazeny do výstavy, která se uskuteční v prostorách Regionální knihovny Teplice. Návštěvníci výstavy budou mít možnost vybrat nejlepší fotografii, jejíž autor posléze obdrží „Cenu diváka“.
- Finanční ohodnocení vítězných prací
Za SNČR – SEVEROČESKÝ REGION
Jiří Jelínek, Svatava Brožíková
Hana Štrymlová

Po roce opět v libereckém IRBISu

Rádi chodíme do míst, kde se cítíme dobře a kde víme, že nás rádi přivítají. Proto jsme se těšili na návštěvu „naší“ tiskárny v Liberci, která se uskutečnila 8. dubna 2010.

Letos se exkurze zúčastnila téměř kompletní 3.A, doplněna o studenty ze třídy 1.P. Všichni byli všude včas, takže cestování bylo bezproblémové, až na autobus firmy Hemelik, kterému se ztrácela voda, ještě štěstí, že řidič byl v pohodě.

Samotná exkurze byla v režii Martina Mráze a Standy Kosáka, kteří si rozdělili třicítku studentů a velmi fundovaně provedli prohlídku s výkladem o jednotlivých technologických zařízeních. Měli jsme tak možnost vidět provoz velice účelně vybavené tiskárny s dokonale zvládnutou technologií. Na příkladu obou provádějících, ale i ostatních odborníků z řad našich bývalých absolventů byla vidět profesionální hrdost i neskrývaná příslušnost k naší škole.

Potěšitelné je také, že řetěz přílivu našich žáků nebude zpřerhán ani pro budoucnost, neboť tři letošní absolventi tady nacházejí uplatnění (dva tiskaři a jedna reprodukcni grafička) a je jen na nich, jak tuto šanci využijí.

Takže pánové z Irbisu, děkujeme a budeme se na vás těšit v příštím roce při oslavách třiceti let polygrafky nebo při další návštěvě vaší tiskárny. A ať se Vám daří.

-iša-

Sbohem, polygrafko!

Bylo mlhavé ráno, pocit svírajícího žaludku mne nenechal dospat. Z plánu ještě dvě hodiny podřimovat bohužel sešlo. Po ustavičném přemlouváním mého otce, abych už koukal vstát, jsem tak učinil. V kuchyni mě čekalo milé překvapení. Obloha se umoudřila a poskytla nám pár slunečních paprsků. Moje mysl se ihned nabila pozitivní energií. Úsměv na rtech mi však nevydržel příliš dlouho. Zjištění, že dnes je ten den odjezdu na střední školu, opět navodilo pocity svíraného žaludku.

Neuběhla ani hodinka a byl jsem donucen opustit svůj domov. Opustit pravidelnou kvalitní stravu a vydat se na pospas školní jídelně. Ne, že bych myslel jenom na jídlo, ale to mě děsilo ze všeho nejvíc. Vybavil se mi mazlavý pocit v ústech, kdy přežvykujete hmotu připomínající houskový knedlík a chléb. Tyto zážitky mi nahánějí husí kůže dodnes. Neuplynulo ani pár měsíců od konce jedné a opět stojím před jinou školou. Tentokrát školou střední. Avšak někdy mi připadá spíše výstřední. S pocity, že mě nemá co překvapit, se vydávám směrem k hlavním dveřím. Prý polygrafická škola! Neostýchám se a vstupuji do dveří, které mě hodlají uzamknout na čtyři roky mého drahocenného života.

Už od prvních dnů studia je nám vtoukáno do hlavy, že jsme třída studijní, čili nastávající maturanti. Snažím se tomuto režimu přizpůsobit a až na výjimky mi to vychází. Největším

problémem zdá se ranní vstávání. Donutit tělo, aby se zvedlo z vyhráté postele a doslova se dokopat do školní lavice, je velmi těžký úkol. Jakmile se mé tělo ocitne v prostorách školy, dá se s ním už bezproblémově pracovat. Během dne má snaha neusnout přichází vlnově. Pravidelně už po třetí vyučovací hodině usínám a budím se s úderem poledne. Vyčkám pár minut na zvonek ohlašující konec vyučování a chystám se na polední pauzu. Krátké provětrání mozkových buněk, cigareta na podrásané nervy a vracím se do lavice. Následující dvě hodiny, už jen spíše odpočinkové, krásně uzavírají den.

Takto den po dni vstřebáváme data a informace, které by nám měly sloužit celý život. Ano, na své zkušenosti s takovými čísly opravdu nezapomenu. Do paměti se mi spíše zaryly zážitky s třídním kolektivem. Spoustu krásných chvil, nastřádaných během čtyř let studia, mi snad z paměti nikdo nevymaže, ať to bylo poznávání v prvním ročníku, kdy jsme se jako holá mláďata octli v něčem pro nás novém, nebo následující roky našeho soužití. V rámci možnosti jsme vytvořili dobrý kolektiv. Myslím, že bude na co vzpomínat. Například jablečný atentát v druhém ročníku měl málem pro některé z nás definitivní následky. Pár z nás málem ani nedostudovalo a málem si nemohlo vychutnat ten pocit sedět zde. V lavici s propiskou v ruce a snažit se vyplodit něco smysluplného. Připadá mi to jako včera, když jsem stál před těmi dveřmi a se strachem vcházel dovnitř. Ta léta uběhla až moc rychle.

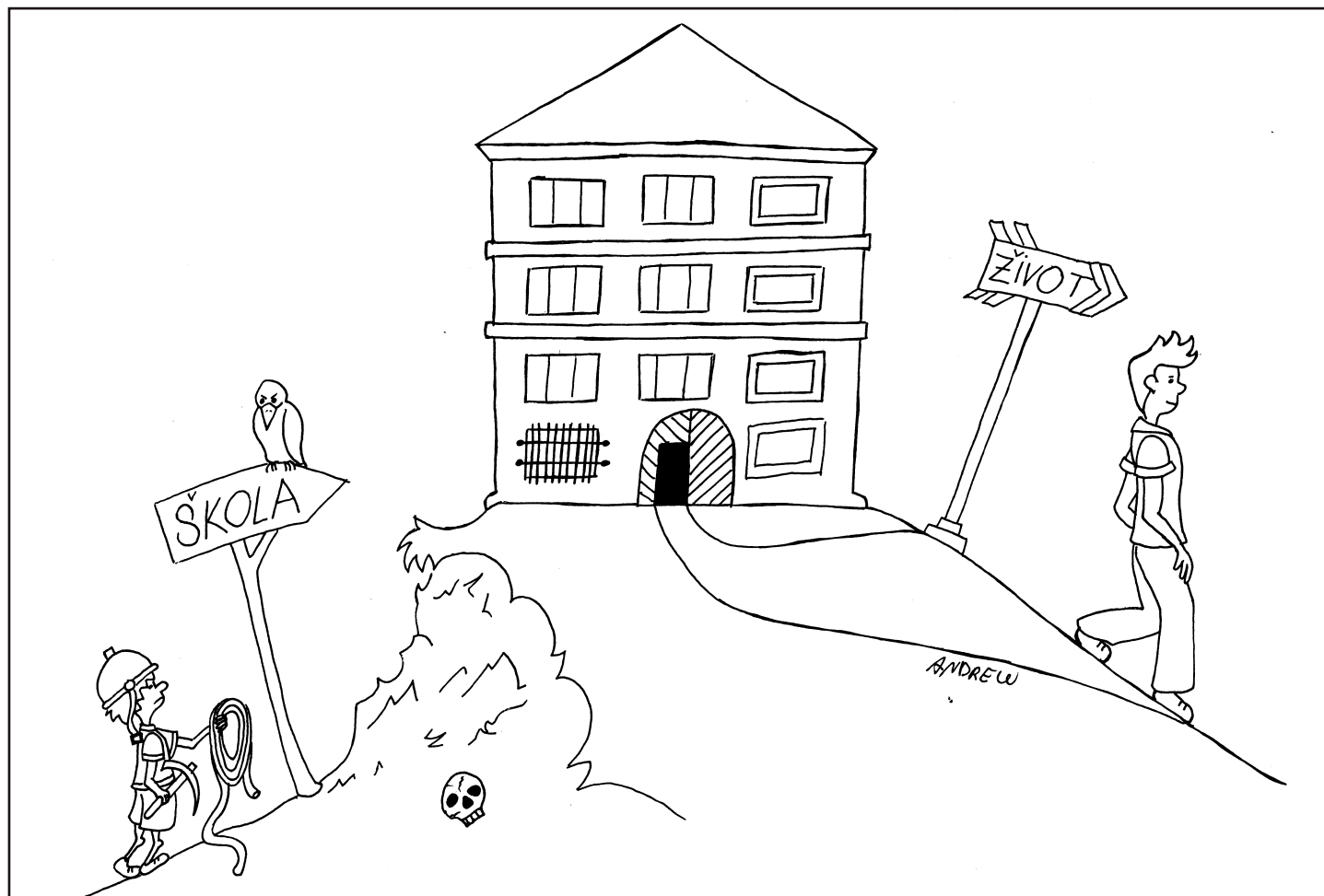
Ani jsem se nestihl rozkoukat. Vždyť doteď nevím, kde je jaká třída, natož kabinet učitele. Už bych si to mohl pamatovat.

Čtyři roky bezstarostného užívání mládí se změnilo v krutou vojnu, v hromady učení, ve kterém se již přestávám orientovat. A ten neúprosně tikající čas... Už jen odpočítávám dny do ústních maturit a modlím se, aby to nějak dopadlo. Pomalu mě přepadá bezmoc a pocit, že nic neumím. Dokola si ustavičně v hlavě opakuji: „Odmaturuj!“ Naštěstí neomdlévám a držím se na nohou. Jak říká můj otec, ono to nějak dopadne, neboj. A tak se nebojím.

Na polygrafce nám bylo krásně. Nic nám nechybělo a poznali jsme spousty přátel. Vždyť studentská léta jsou tím nejkrásnějším časem v životě člověka. Léty lásky, přátelství a zábavy. Všeho v hojném počtu. Jak už jsem psal, uteklo to velmi rychle. Stále tomu nemohu uvěřit. Ani jsem nestihl všechno poznat a musím pryč. Opustím toto město a pravděpodobně se sem už nikdy nevrátím. Bylo mi zde krásně. Vzpomínky zůstanou tam, kde mají být, a nastane nová éra mého života. Ať už studijní nebo pracovní. Poznám nové lidi a budu objevovat věci, o kterých jsem ani neslyšel. Život mi může nachystat spousty překážek, ale musím se snažit je všechny překonat. Doufám, že jsem připraven.

Ač si to zatím nepřipouštím, bude mi to zde chybět. Byla to krásná léta. Snad se jednou opět setkáme. Sbohem, polygrafko!

M. Cerman, 4. 5

Jak jsme psali maturitní písemku z českého jazyka

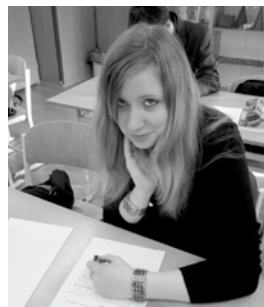

K. Čapek: „Člověk se nikdy nezbaví toho, o čem mlčí.“
(Úvaha o potřebě komunikace mezi lidmi)

Ovidius: „Není nám milé, co smíme. Co nesmíme, více nás láká.“
(Volný slohový útvar)

Sbohem, polygrafko! (Vzpomínky, zážitky a úvahy spojené s dobou
studia formou článku do studentského časopisu)

Ve vesmíru existuje jediný koutek, který může s jistotou změnit,
a to jsi ty sám. (Vlastní charakteristika)

Koňské já Klárky Grundzové

Jako milovník zvířat jsem nemohla zapomenout přidat do časopisu rozhovor s Klárkou Grundzovou z 2. P, která tráví mnoho času s koňmi. Většinou je právě kůň nejoblíbenějším zvířetem dívek. Pojďme se dozvědět něco víc o Klárce a jejím koníčku...

Jak dlouho se koňmi zabýváš?

Koň mě zajímal už od malička. Moc jsem je milovala a pořád miluji, ale ke koním jsem se dostala až v deváté třídě. Buď jsem bydlela tam, kde koně nebyli, a nebo tam, kde byl oddíl s westernem a tento styl jsem jezdit nechtěla.

Jako milovník koní znáš určitě spoustu plemen. Máš nějaké oblíbené plemeno?

Ano, znám jich spoustu a oblíbených plemen mám více. Na prvním místě je pro mě Český teplokrevník a Fríský kůň, které bych v budoucnu chtěla vlastnit a soutěžit v parkuru a drezuře.

V kolika letech jsi se poprvé projela na koni úplně sama?

Jak jsem už říkala, ke koním jako takovým jsem se dostala až v deváté třídě, tudíž jsem se úplně sama na koni projela až ve čtrnácti letech. Jinak jsem jezdila už dříve, ale to mě na koni vodili, např. na kolotočích.

Máš i svého koně?

Svého vlastního koně nemám, ale s mamkou plánujeme, že si koupíme pozemek, postavíme si tam baráček a mamka mi koupí koně, takže v budoucnu určitě koně mít budu a už se na to moc těším.

Zastáváš také názor, že pohled z koňského hřbetu je nejhezčí?

Ano, zastávám. Není nic krásnějšího. U koní se dokáže člověk odreagovat a zapomenout na všechny problémy, které má. V tu chvíli, když nasednete na koně, je to prostě nádherné. Já si to vše užívám a užívat budu i nadále.

Klárko, mockrát děkuji za rozhovor. Jelikož jsem také jezdila na koních, plně chápu tvoje pocity a v tomto koníčku tě podporuji. Věřím, že láska ke koním jen tak sama neodejde, takže ti přeju hodně štěstí a doufám, že se ti tvůj sen s baráčkem a koňmi splní.

-Chucky-

KÁTA VÁŇOVÁ aneb další malíř z polygrafky

V jakém věku se u tebe projevil „malířský talent“?

Už ve školce jsem si jako malá ráda hrála s barvičkami, také mi za to často doma nadávali, když jsem přišla domů celá od temper (smích). Ovšem o kreslení jsem se pořádně začala zajímat až na druhém stupni základní školy, kdy jsem svoje emoce házela na papír jednu po druhé. Tehdy se mě naše učitelka výtvarné výchovy zeptala, jestli bych se tomu nechtěla věnovat trochu více než jen na jejich hodinách. Spíše se mě ptala hlavně proto, že má sestra Gabča byla takový „megatalent“ a nejspíš se chtěla přesvědčit, jestli jsem na tom stejně. Sice ze mě není takový malíř jako ze sestry, každopádně když je volný čas a nálada, kreslení se věnuji, jak to jde.

Kreslíš obrázky tužkou či dáváš raději přednost pastelkám, temperám, či něčemu jinému?

Dávám přednost především tužce, ne že by se mi pastelky nelíbily nebo tak něco, ale mé kresby se mi líbí více, když jsou pouze obyčejnou tužkou. To ovšem neznamená, že občas nevyužiji pastelky k dokreslování „manga“ postavíček, které jsem začala kreslit přibližně od jedenácti let. Je trochu k smíchu, že jsem se k manze dostala stejně jako Yume, jak jsem se dozvěděla z rozhovoru v minulém čísle.

Protože jsi na grafické škole, vytváříš také ráda nějaké obrázky ve Photoshopu, nebo je raději maluješ na papír?

Raději maluji na papír, u papíru tomu mohu dát větší rozměry a když už bych měla nějak v plánu kreslit například ve Photoshopu, načrtnu si návrh na papír, poté oskenuji a „pohraji si“ s barvami a jinými možnostmi, které Photoshop dá.

Máš doma nebo na interátu nějaký obrázek, na který jsi obzvláště pyšná?

Je jich více, vlastně jsem na každý svůj obrázek pyšná. Dám do kreslení spoustu energie a času, než docílím konce.

Podporuje tě v malování někdo nebo maluješ jen tak pro sebe?

Jak jsem se už zmínila, už od malička mě podporuje spousta lidí, a to včetně učitelů, které jsem měla už na základní škole. Doma mě podporuje mamka se sestrou, které tímto talentem opravdu oplývají. Když jsem si kreslila mangu, sestra se na mě koukala a ptala se mě, co mě na tom baví, a ukázala mi, jak by to asi dělala ona, její rada mi pomohla, jelikož studovala chvíli uměleckou školu s výtvarným zaměřením, její rady jsem brala vážně a nedělala si z nich žádnou legraci. Za rady od ní jsem vděčná a držím se jich doteď.

-Tahmed-

Svět C-Walku alias Johnny C-Walker

Jan Fišer „Johnny“ (1.A)

Existuje mnoho druhů tance. Mezi ně patří i tanec, který si vybral „Johnny“. Toto umění si osvojil a je pro něj vším. Pojďme se dozvědět, jak se Johnny k C-Walku dostal a jak velký k němu má vztah...

Můžeš nám stručně říci něco o tomto druhu tance?

C-Walk je tanec amerických gangů Bloods a Crips. Bloods mají tanec s názvem B-Walk a Crips C-Walk. Tento tanec se zrodil v 80. letech a tančí se na území Westside a Eastside. Od C-Walku je pak odvozen ještě jeden tanec, který se nazývá Crown-Walk.

Jak jsi k C-Walku přišel?

Jednoho dne mi spolužák (BeEF) ukázal, čemu se věnuje, říkal, že si tím dokážu udělat jméno. Tak jsem to zkusil. A měl pravdu. Nikdy bych nevěřil, že dosáhnu toho, čeho jsem dosud dosáhl. Pokud od tohoto tance člověk opravdu pronikne, zjistí, že je to velmi složitý, ale úžasný tanec. Ze začátku mě nohy vůbec neposlouchaly. Ale je to jediná věc, kterou jsem někam „dotáhl“.

Jak dlouho se tímto tancem zabýváš?

29. března to byl přesně rok, co jsem se začal učit první kroky Shuffle a The V. (Názvy kroků) Za mojí roční kariéru jsem se dostal do dvou tanečních crew, Unique Soldiers a Still Hate Walkers, ve které jsem dosud.

Většina z nás ví, že máš na „Youtubku“ svůj profil JohnnyDC22. Jak dlouho ho máš na této stránce založený?

Každý C-Walker má svůj profil, kam dává své videa. Mám ho tam zhruba rok a půl. Celé video si dělám sám, stejně jako každý C-Walker. Každý má svůj styl a podle toho se video upravuje. V ČR nás je přibližně 300 a počet stále narůstá.

Stalo se ti někdy, že jsi potkal zcela neznámou osobu, která tě poznala díky tvému profilu na „Youtubku“?

Ano už několikrát se mi stalo, že jsem potkal kluka nebo i holku, kteří na mě volali: „Hej, nejsi ty Johnny C-Walker?“. Můžu říct, že to

opravdu potěší po roce té dřiny, která se mi pomalu, ale jistě vrací. Rok C-walku byl nejlepší rok v mém životě.

Co tě na tomto tanci tak zaujalo?

Vždycky jsem chtěl dělat něco, co by zaujalo i ostatní lidi. A tento tanec patří mezi moderní tance hip hopu a získal jsem si jím respekt. Každý se chce se mnou skamarádit a hlavně to zabírá i na holky (smích). Vřele doporučuji (smích).

A osobní přání „Johnnyho“:

Prosím paní učitelku Šabatovou, abych mohl nosit čepice i ve škole. Je to kus mého těla a bez ní nejsem Johnny C-Walker, ale Jan Fišer z 1. A, nudný student.

Asi jako každému ti chci poděkovat za rozhovor a za to, že jsi byl ochotný se s námi podělit o své zážitky. A jelikož jsi mi vyhrožoval, že mě zabiješ, pokud sem nedám jeden určitý obrázek, slibuju, že udělám, co je v mých silách... A protože patříš mezi mé nejbližší přátele, chci ti popřát, ať to s tímhle tancem někam dotáhneš a ať se ti splní tvé sny.

-Chucky-

Temná chvíle

*Ticho, tma – prázdný pokoj,
jen uprostřed duše,
plná střepů.
Mučí ji stále,
řezají
a nedají se vyndat.*

*Ticho, tma – prázdný pokoj
a úzkostný pocit,
sápe se po zádech.
Pomalů ji svírá.
Víc a víc.
Nemůže dýchat.*

*Ticho, tma – prázdný pokoj,
kaše slov, myšlenek,
přeplnily hlavu,
a celé srdce.
Už nemůže.*

*Ticho, blesk – prázdný pokoj,
prudké světlo
oslepilo oči,
probralo mysl,
na krátký okamžik.
Zase tma.*

*Hrom, tma – prázdný pokoj,
prudký náraz,
opřel se do skla.
Pohnul tělem,
přišel strach.
Zase ticho.*

*Světlo, hluk – ve dveřích bytost.
pohltní tiseň,
s ní i strach
V jeho objetí
Navždy!*

-Pavliška-

KOČKA

*Když za okny kočka mňouká,
když ta kočka do měsíce kouká,
když venku studený vítr fouká,
já cítím se sama jako ta kočka.
Nenávídím samotu, a proto zavírám očka,
a i tak cítím, jak na zem usedá každičká vložka.
Kočka je venku a já jsem doma,
kočče i mně je strašlivá zima,
ani jedna z nás už nechce být sama.
Koukám na tu kočku a ona na mě,
každá z nás cítíme, že nejsme na dně,
už nebudeme samy, už budeme na vše dvě.
A tak každý večer s úsměvem usínám,
kočka se přitulí, zimu a samotu nevnímám.
Všechno je, jak má být, a měsíc sklání se k nám,
polibek na dobrou noc a do mráček zpět ulehá.*

P. PETLÁNOVÁ, 2. S

... pouhý sen!

Dětský sen je pouze zkrácená představa, ve které děti chtějí dosáhnout všeho, co nemají. Jako malá jsem chtěla být jeptiškou. Přála jsem si nosit černobílý „hábit“ a vládnout světu. Vždy, když se ponořím do světa snů, procházím se ulicí, kde nikdo není, kolem mě jsou pouze paneláky, staré a nepotřebné domy, které nikdo neobývá. Když se podívám před sebe, vidím svět tak překrásně bezproblémový. Nic krásnějšího jsem nikdy neviděla. A jak si tak kráčím - spíše poskakují - oblečená jako tučňák, tak si zpívám písničku z kačera Donalda. Dojdu ke staré chatce, otevřu dveře a... Asi nějaké kouzlo, zvnějšku je chatička tak neskutečně malinká, ale uvnitř je to jako na zámku. Myslím, že jsem opravdu vstoupila do ráje malinkých děťátek. Tohle je můj svět, můj vysněný svět. Mám tu vše, na co si jen vzpomenu. Asi nejvíce mě zaujala růžová postel s nebesy - připadám si jako princezna nikoli jako jeptiška. Ale co to vidím? Na posteli něco leží, něco malinkého a chlupatého. Je to kočička, malé neškodné koťátko, které jsem si vždycky přála a k mému nadšení, promluví: „Vítám Tě doma!“ Neuvěřitelně šokovaná, ale šťastím bez sebe jsem začala křičet radostí. Poté mě provází chatičkou. Věci kolem se zdály snad až nerealistické. Když vyjdu zadním vchodem z chatky ven, zastaví se mi dech. Krásnější zahradu jste nikdy neviděli, byla to pohádka, pouhými slovy se nedá vyjádřit ten pocit, který teď mám, srdíčko mi bije světelnou rychlostí, je mi zima, ale zároveň příjemné teplo. Všude kolem mě roste elegantně zelenká tráva, ze které vyhlížejí květy. Koušek dál je rybníček s lekníny, které lehký vítr popostrkává po hladině jako ty nejkrásnější tančící dívky. Posadím se na kraj břehu, sundám si černé boty, vyhrnu tučňákový převlek a pomalu vkládám nohy do vody. Voda je příjemná, ani studená, ale ani příliš teplá a jak tak posedávám, pozoruji stromy kolem mě. Koruny stromů také tančí, ale

už ne tak jako lekníny, je to jiný tanec, takový tvrdý, ale přesto stejně krásný. Vyndám nohy z vody a lehkými krůčky bloudím mezi stromky a keříky. Sluníčko je úžasně hřejivé, ale už je tu moc velké teplo, asi bych si mohla sundat ze sebe toho tučňáka, ale do čeho se potom mám převléct? V tu chvíli příběhne znovu mé koťátko a s velikým klidem mi pošeptá: „V domě máš mnoho věcí, jen si jdi vybrat.“ A já utíkala. Vyrázila jsem dveře a vběhla jsem do mého pokoje. Hledím na skříň. Otvírám. „Pane Bože!“ pomyslím si. Krásnější než zahrada, krásnější než chatička, krásnější než mluvící kotě. Další kouzlo. Obří almara, na pravé straně šaty, pod nimi kalhoty. Na levé straně poličky s tričky a různými božskými doplňky, ale snad nejskvostnější byl pohled vpřed. Botník! Jsou tu všechny boty světa. Lodičky, kozačky, balerínky, tenisky, sandálky, pantofličky, boty se všemi různými velikostmi podpatků. Okamžitě ze sebe strhnu ten směšný oblek a začínám si zkoušet vše, co mi jen padne do rukou. Má chůze zněla jako ta nejkrásnější hudba a každá věta, kterou jsem vydala, byla jako nově napsaná kniha. Větší štěstí mě potkat snad ani nemohlo. Když se mi občas zastesklo, byla tu pro mě kočička, mimochodem jmenovala se Sam, to ona mě vždycky vyslechla, poradila, pomohla a nikdy mě nesoudila. Konečně jsem byla opravdu šťastná, tady mi nic nechybělo, tohle byla moje pohádka a jen a jen já jsem vymýšlela děj tohoto příběhu. Vše, co jsem chtěla bylo mé, každé mé přání se vyplnilo, a zdálo se to být nekonečné... Bohužel, zvoní budík. Byl to jen sen, jen pouhý sen a já se probouzím do tohoto zlého světa plného špíny a různých zločinů. Proč nemůže být všechno tak růžové jako v tom snu? Proč nemůže mít každý člověk právo na to, aby měl štěstí, aby poznal lásku... Ale kdo ví, třeba jednou všichni společně stvoříme svět tak krásný jako v našich snech, ale to je podle mě, jen další výplod mé fantazie.

PETRA BADOVÁ, 2.S

SEN

*Přes spálené mosty prošla dívka,
krásná byla její tvář, srdci vládne tíha.
Toužila být milována, chtěla se stát andělem,
dech se jí však zatajil jediným tvým pohledem.
Ty, chlapče, jsi tam stál, upřímně hleděl,
dívka byla jediná, kdo tě kdy viděl.
Stáli jste od sebe jen na pár kroků,
chlapec se odhodlal, natáhl ruku.
Zmatená slečna, co nenávidí svět,
od chlapce dostala láskou darovaný květ.
Z jejích očí, co už dlouho křičí bolestí,
koulejí se slzy, slzičky štěstí.
Pocity jejího srdíčka popsat se nedají,
láska z ní hořela, už není naivní.
Jen se trochu obává, že chlapec je stín,
boužel. PSST..., dívka se probouzí...
Zklamaná je moc, proč to byl jen sen?
Ale v ruce drží květ, vzpomínku na něj...*

P. PETLÁNOVÁ, 2. S

**Závěrečné
zkoušky
třídy 3.A
ve fotografiích**

Tiskaři

Reprodukční
grafici

Kniháři

Studenti čtou a píšou noviny - MF DNES

JARNÍ KOLO PROJEKTU - ŠKOLNÍ ROK 2009/2010

1. Studentské volby
2. Státní maturita: vážně míněná zkouška, nebo legrace?
3. Záchrana planety aneb „třídít nebo netřídít“

Otiskujeme články, které byly zveřejněny na stránkách MF DNES, ostatní pokusy o zvládnutí témat najdete v archivu MF DNES.

Každá škola má mít vlastní zadání

Deset let se rozhoduje o tom, zda se státní maturita spustí. Už jen to není v pořádku. Ani sami učitelé nevědí, kdy se mají připravit na změnu. Příští rok? Nebo ještě déle? Otázka každého zní: „Jak bude maturita vypadat?“ A odpověď každého učitele je stejná: „Nevím.“ Na co státní maturita? Odpovědi jsou různého směru. Jedna odpověď je pozitivní, druhá negativní. Je kolem toho tolik zmatku, že ani nevím, kde mám pořádně začít. Napište si do vyhledávače „státní maturita“ a uvidíte výsledky: maturita je dnes už nesmysl, maturita je neviditelný pes, generálka státních maturit zrušena, maturita posunuta...

Maturita musí být rozdělena podle úrovně školy. Podle mě je hloupost, aby ji se stejným zadáním dělala např. naše škola a gymnázium. Každá škola přece má jiný styl výuky, je jinak připravená na závěrečnou zkoušku a vůbec. Proto si myslím, že by mělo být zadání pro každou školu zvlášť. Bylo by s tím více práce, to ano, ale podle mě by to mělo větší význam.

Ale svým názorem určitě nic nezměním. I kdyby se všechny názory na státní maturitu dostaly před ty, kteří ji vymysleli, nic by se nezměnilo. Kolik už bylo protestů, a pořád je to stejné. Uvidíme, jak se to celé vyvine. Třeba z toho nebude nic, třeba se maturita spustí příští rok. Vše je ve hvězdách.

Markéta Černá, 2. S

Státní maturita připomíná houpacího koně

Houpací kůň. Tak bych nazvala přípravu státní maturity. Jeden týden řeknou, koho už nová maturita nemine. Další týden úředník vše vysvětlí a třetí týden se už zase vše odkládá.

Vloni se jedna slečna ze třetího ročníku hrozila nad tím, že bude muset maturovat státně. Vlastně až od druhé poloviny jejího studia se mohla začít připravovat na jinou zkoušku, než čekala. A teď? Za pár dní začíná psát písemné práce. Maturuje. A jak? Stejným způsobem jako doposud?

Je v tom zmatek! Něco takového mělo být připraveno několik let dopředu, než se oficiálně mohl celý projekt rozběhnout. Kromě nepořádku ve státních maturitách, které stály již obrovské množství peněz, je ještě čeká obrovské množství práce. Jsem sice teprve ve druhém ročníku, ale nevěřím, že za dva roky už

státní maturita bude jistá. A pokud ano, máme přece tyto testy v kapse. Protože v součtu má naše třída dva roky teorie a dva praxe. To přece můžeme maturovat stejně jako gymnázium, které má vyučovací hodiny dvakrát tolik. Proto až někdo tento návrh zpracuje až do konce, začnu věřit, že můžeme mít státní maturitu.

Martina Štiková, 2. S

Důležitá je demokracie a možnost si vybrat

I když politice moc nerozumím, tak v každém případě dávám přednost pravici. Nevím, jestli je to mým pohledem nebo vlivem lidí kolem mě. Nevolila bych třeba komunisty, ale zase je nemůžu odsuzovat, protože jsem dobu jejich vlády nezažila.

Teď se k nám do kraje „nakvartýroval“ předseda strany ČSSD, politik Jiří Paroubek. I když z toho nejsem nadšená, nikdy by mě nenapadlo na něj pokřikovat nebo ho snad nějak napadnout. Zajímalo by mě, za jakým účelem se do Teplic přesunul, jestli se mu u nás líbí, nebo je to jen volební záměr.

Popravdě řečeno, nepreferuji žádnou politickou stranu. Mám zvolenou jen ty, co bych nevolila vůbec, a ty, které možná. Samozřejmě chci jako asi každý volnost, tedy demokracii.

U nás v rodině, co si pamatuji, se politika nikdy moc neřešila, proto se o tomto tématu dozvídám jen z médií nebo okolí.

Myslím si, že na nás má největší vliv politická kampaň, billboardy, veřejná vystoupení a různé doprovodné akce.

V dnešní době, jak jsem zjistila, jde vše. Můžeme mít po pádu totality v politice komunisty, dokonce po válce i nacisty. Volí lidé, kteří tu dobu zažili a vyhovovala jim, nebo naopak lidé, kteří tomu tolik nerozumí, ale volí z přesvědčení.

Kateřina Urbancová, 2. S

Jen slova natištěná na papír

Je nedělní večer. Tradiční chvíle, kdy vyrazím na internát. Cestou na zastávku MHD si nasadím sluchátka, pustím mp3 a svět kolem sebe vnímám tak trochu z jiné strany. Všimám si každého detailu a nechápavě o něm přemýšlím.

Dnešní večer je zamračený, od toho se také odvíjí mé pochmurné myšlenky. Z mého snění mě vytrhne příjíždějící autobus. „No to je dost,“ pomyslím si nedočkavě. Než do něj stihnu nastoupit, povšímnu si jeho zevnějšku. Celou plochu tohoto nepostradatelného dopravního prostředku pokrývají portréty politiků vykřikujících svá hesla. Laciné předvolební tahy? Pohrdavě se nad nimi zasměju a zmizím ve dveřích autobusu.

Cesta obvykle trvá dvacet minut, dnes mi připadá nekonečná. Znáám ji nazpaměť. Ale kdykoliv tudy projíždím, nacházím nové detaily. Tentokrát si pročitám billboardy lemující hlavní silnici. Pronikavá oranžová barva jedné plochy se nedá přehlédnout. Vyžehlený obličej vypadající o 20 let mladší, jak řekla moje mamka, taky ne. Bez Photoshopu se už neobejdeme. Sestavení písmenek vytváří smysluplnou větu, jen nevím, zda pravdivou či splnitelnou. Na takovéto plakáty narazím během jízdy „sockou“ ještě dvakrát. Další mírný úsklebek těmto propagacím. Konečně dorazím na nádraží, kde už na mě čekají spolužáci. Společně nastoupíme do vlaku a vydáváme se směr Rumburk. V Děčíně nás ovšem čeká přestup. A tak spěcháme k dalšímu vlaku nádražním podchodem. Zdi jsou zaplněné obrovskými poutači a „překvapivě“ se tu objevují další politické sliby nabádající obyvatele volit právě toho či onoho.

Se svými nepřiměřeně velkými zavazadly se po schodech došplhám na nástupiště. Vlak tu už čeká. Pohodlně se posadím, vybalím svačinu a začnu ze sebe chrlit nezajímavé informace, jen abych zahнала nudu. Po deseti minutách se odmlčím a přemýšlím nad významem následujícího oranžového nápisu „Obnovíme 3 dny nemocenské“ vylepeném na stěně našeho „drcáku“.

Copak tohle má nějaký význam? Není to jen mrhání státními penězi za zbytečné reklamy? Vždyť je to jen pár slov natisnutých na papír. A kdo nám zaručí zrealizování těchto vět? Komu věřit? A koho tedy volit?

Martina Štiková, 2. S

Relaxace v lese? Jak?

Je slunečný den a já se vypravuji na, v mém domnění, hezkou procházku do lesa za město za účelem si takzvaně pročistit hlavu. Mé smysly vnímají úžasnou vůni stromů, sluneční svit si hraje se všemi odstíny zelené a hnědé, jehličí se třpytí, v dále zurčí potůček a sojka ohlašuje lesním zvířátkům můj příchod do lesa. Náhle však můj rozplývající se pocit přerušují cíprskavý zvuk. PETKA! A je po „relaxu“, v tu chvíli se můj zrak upoutá k zemi a já si začínám všimát všeho, co do lesa nepatří.

PLECHOVKA!

IGELITOVÁ TAŠKA! Udivuji se.

KBELÍK! Nechápu.

TRAVERZA! Zírám.

TELEVIZE! Jsem překvapena.

MATRACE! Bojím se jít dál.

LEDNICE! Jsem znechucena.

Odcházím z lesa pryč. Nemůžu zde již dál relaxovat, prostředí kolem mne je značně znečištěné a nejde mi do hlavy, jak lidé tento „humus“, slušnější slovo se pro toto snad ani nedá použít, dokáží přepravit do tak nádherného prostředí a narušit tím celou statiku zdejšího ekosystému.

Nebo si snad myslí, že si zajíc poběží do Tesca s „igelitkou“ na nákup, srnky si ustelou na matracích a divoká prasata se budou dívat na „Velmi křehké vztahy“?

Je to škoda a mělo by se s tím začít něco dělat. NEMYSLÍTE?!

Dominika Skubová, 3.S

Paní Alena Winterová je velmi zajímavá žena. Pro většinu z vás je to zřejmě neznámé jméno, ale mě tato paní velmi fascinuje. Už druhým rokem je mou instruktorkou jógy. Velmi mě udivuje, kolik věcí paní místostarostka stihá. Ano, čtete správně. Paní Winterová je místostarostkou města Rumburk, zároveň s tím cvičí jógu a provádí zdravotní cvičení v DDM Rumburk, trénuje volejbal, hraje v divadelním souboru Domu kultury a jistě toho stihá mnohem víc. Toto je jen část, kterou jsem se dozvěděla z doslechu. Jen si to představte, jak musí mít nabitý den. Pojďte se o paní Winterové dozvědět něco více....

Úžasná paní Alena Winterová

Jak jste se dostala k politice?

Kdysi mi bylo nabídnuto zadní místo na kandidátce do komunálních voleb a stala jsem se zastupitelkou města, v dalších volbách jsem zaujala místo na kandidátce přednější a uspěla jsem jako místostarostka, to už je uvolněná funkce na plný úvazek. Tak jsem se dostala z mé celoživotní zdravotnické profese rehabilitační sestry na post politický.

Vím, že jste velmi sportovně aktivní. Který sport děláte nejraději?

Jestli jsem velmi sportovně aktivní, nevím, sportu se věnuji nejen sama - závodím za TJ Rumburk v krajských přeborech a veteránských atletických mistrovstvích od republiky po svět, ale i předávám své zkušenosti dětem a dospělým, které trénuji ve volejbalu a atletice. Ve volejbalu proto, že jsem 30 let hrála nahrávačku v rumburském oddíle a to nelze jen tak ukončit. A nejraději chodím sportovní chůzi a běhám, obojí jsou atletické disciplíny.

Zbývá vám čas na relaxaci? Máte nějaké oblíbené místo k odpočinku?

Zní to zvláště, ale relaxace je pro mne právě práce s dětmi, kdy s nimi trénuji nebo dovádíme v bazénu. Čistá relaxace – jen když spím?! A oblíbené místo? Lesy v našem okolí, hlavně kolem Jedlové a Dymníku.

Jak dlouho se věnujete herectví?

Něco přes 15 let. Jsem pyšná na to, že jsem zvládla absolvování dvouleté herecké školy v Duchově zároveň se svým mladším synem, kde krom jiných vyučoval herectví známý herec a dabér Miroslav Moravec, jevištní pohyb a tanec Alice Kovářová nebo šerm a akční scény Karel Basák, prostě co jméno to paráda.

Baví vás práce s lidmi?

Kdyby mě nebavila nedělala bych ji na tolika frontách, jen bych někdy potřebovala delší den. Vždyť s lidmi pracuji celý život, jak při své původní profesi v nemocnici, tak i na radnici, jen forma práce je trochu jiná.

Hrajete na nějaký hudební nástroj? Vůbec by mě nepřekvapilo, kdybyste odpověděla ano.

Ne. Ale ráda si zabubnuji na svůj malý africký bubínek, když se někdy sejde muzikantská parta v rumburské čajovně Na Kopečku.

Velice děkuji paní Winterové za rozhovor. Překvapilo mě, když jsem zpracované odpovědi dostala již dva dny poté, co jsem paní místostarostku požádala. Tolik práce a tak rychle zodpovězeno. Proto Vám ještě jednou děkuji a přeji mnoho krásných chvil s dětmi i dospělými a ať vaše kariéra jen stoupá.

-MišCA-

S koníčkem na střední

Už od malička jsem se měla ke zpěvu, neustále jsem si zpívala a pobrukovala a ačkoliv nejsem jedno z těch geniálních dětí s talentem od přírody a zajímavou barvou hlasu, vždy jsem zpěv měla ráda a trénovala jsem, abych se aspoň trochu mohla přiblížit slavným zpěvačkám a zpěvákům, které obdivuji. Jako malá jsem chodila do malého sboru v domě dětí a mládeže. Bude to asi sedm let, co jsem začala chodit na první hodiny sólového zpěvu do základní umělecké školy. I přes to, že na zpěv chodím poměrně dlouhou dobu, vím, že mě čeká ještě dlouhý kus cesty za splněním svého snu. A tak jsem neváhala pokračovat ve studiu sólového zpěvu i tady v Rumburku. Současně s nástupem na naši školu, jsem začala docházet pravidelně na hodiny zpěvu k paní učitelce Brábníkové do místní umělecké školy a v průběhu tohoto školního roku jsem se od ní mnohé naučila. Ráda bych vám ji přiblížila, a proto jsem jí položila pár otázek:

Co Vás přivedlo ke zpěvu a jak už dlouho zpíváte?

Nevím co přesně mě přivedlo ke zpěvu. Zpívám už od dětství a ráda. Nepatřím však mezi ty, co jen co pobrali trochu rozumu, by hned věděli, že budou zpěváky. Zpívala jsem ráda, ale dlouho jsem si nemyslela, že bych se zpěvem mohla živit. Konzervatoř byla pro mne nedostižná, posvátně vzdálená. Původně jsem chtěla být archeoložkou.

Jaký byl Váš první koncert?

To také nevím. Od dětství jsem chodila do folklorních souborů, kde jsem tančila, hrála na klarinet a také sólově zpívala. Nepamatuji si, že bych se bála. Velice ráda vzpomínám na závěrečný koncert kurzu Staré hudby ve Valticích. Bylo mi 18 let, zpívala jsem dvě písničky od Telemana. Zpívalo se mi moc krásně. Vše, co jsem chtěla vyjádřit, se mi povedlo. Lidé to vycítili a moc mi tleskali. Byla jsem moc šťastná.

Co cítíte dnes, když zpíváte před lidmi?

Cítím odpovědnost. Zpívám pro lidi a chci, aby se jim písně líbily a aby z koncertu odcházelí spokojeni a šťastni. Trému mám, jen když jsem nedostatečně připravená. Tréma je moje svědomí. Také cítím radost a vděčnost. Dělam radost lidem i sobě.

Jaké písničky máte nejraději?

Lidové a pak jakékoliv, které mají pěknou, zajímavou melodii a text o něčem.

Chtěla jste být vždycky učitelkou zpěvu?

Od té chvíle, co jsem se osmělila zkoušet přijímací zkoušky na konzervatoř. Vzali mě a bylo jasno.

Líbí se Vám práce s dětmi?

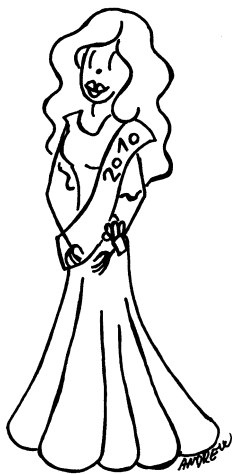
Velice. Mám ohromné štěstí, že má práce mě bezpodmínečně baví. Se svými studenty na ZUŠ mám moc pěkný vztah.

Děkuji mnohokrát za odpovědi a těším na příští školní rok s Vámi.

-Pavliska-

TANEČNÍ KURZY 2010

Taneční škola SWAY pořádá taneční kurzy pro mládež (od patnácti let). Tyto kurzy se budou konat ve Varnsdorfu. Datum zahájení je 13. září 2010 a zápis proběhne ve Studentském centru Střelnice. Kurzovní činí 1 100 Kč a slevu je možné uplatnit pouze pro sourozence. Nejlepší termín pro podání přihlášky je 10. září 2010. Kurz obsahuje třináct lekcí, z toho dvě prodloužené, a lekce končí Věnečkem. Od druhé lekce budou kurzy probíhat v Lidové zahradě Varnsdorf. Jakub Schneider a Tereza

Schneiderová se postarají o to, aby nás naučili vše, co umí.

Další kurzy pořádá Taneční škola STYL. Lekcí je opět třináct a vedou je manželé Jaromír a Marta Josefovi. Datum zahájení připadá na 15. 9. 2010 a termín podání přihlášek na týž den. Kurzy probíhají v Domě kultury Střelnice Rumburk. Věneček se koná v Lidové zahradě ve Varnsdorfu. Cena kurzu je opět 1 100, sleva jen pro sourozence.

Na obou kurzech vás budou lektoři učit nejen standardním (waltz, valčík, foxtrot, tango), latinskoamerickým (jive, cha cha, rumba, samba, salsa), národně společenským (polka, mazurka), country (čtverylka, Virginia Reel a jiné), moderním a dalším tancům, ale naučí vás i společenskému chování.

Příští rok bych se chtěla přihlásit na tento taneční kurz, a tak vám ráda podám zprávu, jaké to tam bylo. (Případné dotazy vám zodpoví na stránkách www.stylklub.com)

-MišCA-

FUTSAL

Mým koníčkem byl od deseti let fotbal, treninky jsem měla od úterý do pátku a víkendy jsem trávila na zápasech. Právě roku 2008 se varnsdorfský tým začal rozpadávat, proto jsem přestoupila do České Lípy do týmu TJ SPARTAK Dubice a tam jsem hrála rok. Teď, když mi začal prvak, už nestíhám dojíždět na treninky. Našla jsem podobný sport - futsal. Treninky mám každý pátek na zdejšímu rumburském gymnáziu a trenérem je pan Boris Stojaník. Celý tým se skládá asi z dvanácti holek, většinou z gymplu.

A co mají oba sporty společné a jak se liší?

Rozdíl mezi fotbalem a futsalem je poměrně veliký. Fotbal hraje deset hráčů a brankař, hra trvá 2 x 45 minut a hraje se na trávníku. Futsal hrají čtyři hráči a brankař, hra trvá 2 x 20 minut a hraje se v hale. Jak říkám, rozdíl je to veliký i způsob hry je jiný. Při fotbale máte víc prostoru, je to všechno o kombinaci (přihrávání) s míčem, zato u futsalu je prostoru méně, přihrávky musí být rychle, dá se říci, že pokud máte možnost, hned střelíte na bránu.

Tedy zpět k futsalovému týmu, který se jmenuje FK Stojda Rumburk. Zatím jsem odehrála dva zápasy, z toho ten poslední byl turnaj v Zákupích, konal se 27. března 2010. Utkaly se zde týmy: Česká Lípa, Mnichovo Hradiště, Mladá Boleslav a Rumburk.

První zápas jsme hráli proti České Lípě, kdy první dvanáctiminutový poločas jsme udrželi stav 0:0, avšak v druhém jsme dostali 4 góly. Druhý zápas s Mnichovským Hradištěm jsme prohráli 8:0. Třetí zápas s Mladou Boleslaví jsme překvapivě remizovali 2:2 a oba góly jsem vstřelila já.

Nicméně všichni hráli výborně a nebyť super týmu, tak si gól nedám. Jen mě mrzí a myslím, že nejenom mě, že jsme nedali více gólů, příležitostí bylo poměrně mnoho, ale brankařky nám střely bohužel nechtěly pustit.

Všechny nás však potešil trenér, pan Boris Stojaník, řekl: „Myslel jsem, že to bude horší a vedete si dobře.“ A i přesto, že jsme skončily na 4. místě, jsme rádi, protože: „Není hlavní zvítězit, ale zúčastnit se a užít si to!“ Myslím si, že jsme si užili všichni suprově. Jediné, co

nás trochu naštvalo bylo, že 3. místo získal tým také jen s jedním bodem jako my, ale měli nastřílen větší počet gólů, a to pro nás bylo rozhodující.

Celkové pořadí:

1. Mnichovo Hradiště
2. Česká Lípa
3. Mladá Boleslav
4. Rumburk

-Smíšek-

Něco málo od Sportíka Smíška

Již dříve jsem psala, že jsem před rokem hrála fotbal. Už jsem nedoufala, že si ještě někdy zahraju na travnatém hřišti. V pátek 28. května mi zazvonil telefon a poté, co jsem přijala hovor, mi bylo Davidem (asistent trenéra) oznámeno, že bych si měla udělat v neděli čas, že by bylo dobré kdybych přijela. Měla jsem takovou radost, že jsem bez váhání řekla: „Dorazím!“ Jenže na velkém hřišti jsem nestála zhruba rok, natož v šestimetrové brance. Začala jsem se trochu bát, ale nedalo mi to. V neděli ráno jsem se sebrala ještě s jednou kamarádkou a jely jsme.

V Mělníku, kde se měl odehrát poslední mistrák, jsem měla vážnou debatu s trenérem. Chtěl, abych šla do brány. Doufal, že umím pořádkem chytat. Ale já se na branku necítala. Přeci jen, když rok nehrajete, pozná se to. Vydupala jsem si hru v poli. A aby se mi trenér pomstil, postavil mě na to nejvíce běhavé místo, což je záloha.

První poločas, to jsem hrdě zatím zahřívala lavičku, skončil remízou 1:1, v druhém poločase, kdy jsem se objevila na hřišti, se stav změnil na remízu 2:2 a s tímto výsledkem to i skončilo. Ale já a kamarádka Vlasta jsme byly neuvěřitelně šťastné, že jsme si po tak dlouhé době mohly zahrát i přesto, že jsme si sáhly na úplné dno. Nicméně celý tým přežil i v tom nehorázném vedru ve zdraví a bez úrazu a to je hlavní.

-Smíšek-

TÉMA: ALKOHOL

Alkohol – droga, která provází lidstvo od nepaměti, droga, která je v české společnosti velmi tolerovaná, droga, která člověku přináší euforii, ale také droga, jejíž konzumace může mít nedozírné negativní následky pro lidské zdraví a život.

Malý stručný přehled možných negativních následků požívání alkoholu a závislosti na něm:

1. Škody na trávicím ústrojí – vředy, škody na játrech, nechutenství, zácpy, průjmy...
2. Škody na srdci a oběhovém systému – zbytnění srdce, kornatění cév s následkem vysokého krevního tlaku...
3. Škody na vylučovacím ústrojí – poškození ledvin
4. Škody na nervovém systému:
 - třes prstů, noční pocení, nespavost, dráždivost, slabost, malátnost, bolesti hlavy...
 - oslabení paměti
 - záněty nervů – mravenčení v končetinách, křeče v lýtkách...
 - pomočování
 - duševní nemoci: delirium tremens, Korsakova alkoholická psychóza, alkoholická demence, alkoholické halucinózy, deprese...

5. Další:

- útlum sexuality (až impotence u mužů)
 - kosmetické následky – rychlejší stárnutí pleti
 - poškození plodu u ženy pijící alkohol
 - riziko náhlého výpadku pozornosti, chybné reakce a chybného odhadu situace, špatné sebeovládání = autonehody s následkem úrazu či smrti své i druhých, úrazy při sportu práci, agrese vůči rodině i druhým lidem, rizikový sex vedoucí k nechtěnému těhotenství či nákaze pohlavními chorobami včetně AIDS
 - riziko udušení se zvratky a otravy alkoholem
- Pití alkoholu je vážným problémem i našich studentů. Málokdo z nich si plně uvědomuje všechna výše zmíněná nebezpečí, a to i přesto, že například přímo na domově mládeže byl v minulosti nebo je v přítomnosti:
- nejméně jeden žák, který svého vlastního příbuzného zachránil před smrtí udušením jako následek pití alkoholu
 - nejméně jeden žák, jehož příbuzný zemřel udušením na následky pití alkoholu
 - mnoho žáků, kterým se rozpadla rodina díky pití jednoho z rodičů
 - nejméně jeden žák, jehož známý měl auto-nehodu díky alkoholu
 - nejméně jeden žák, který byl kvůli intoxikaci alkoholem převezven do nemocnice
 - nejméně jeden žák, který zemřel na úraz způsobený pitím alkoholu
 - nejméně jeden žák, který kvůli alkoholu přišel o práci
 - nejméně jeden žák, kterému umřel známý na intoxikaci alkoholem...

Rozhodnutí, zda budeme pít alkohol a jak, je na každém z nás, musíme si být ale vždycky vědomi, že pití alkoholu se sebou kromě pozitiv (euforie, uvolnění, uklidnění...) vždy nese riziko výše zmíněných negativních následků. Tak přeji všem dobrou volbu...

školní metodička prevence
Bc. Lenka Obergruberová

MODRÉ ČIČÍ ANEB AVATAR

Na tento film jsem se váhala vydat, navzdory pomluvám i přehnané chvále mne to až tak nelákalo. Moc oblíbené filmy mi připadají kýčovitě, Avatar mě však až tak kýčovitý nepřišel, takže mě nakonec maminka na 3D zlákala. Myslím, že lidé, co viděli Avatar bez 3D, toho nemohli prožít tolik jako já.

Autorem tohoto filmu je James Cameron, jméno mi tolik neřeklo, ale zato jeho díla ano. Například Titanic, Větrelec, Pravdivé lži, Terminátor. Je režisér, producent a scénárista dalších 37 filmů. Narodil se v Kanadě roku 1954. Film čekal na zpracování a premiéru necelých 10 let. Teď ale k filmu.

Děj začíná celkem neblaze, smrtí, a to smrtí bratra Jakea Sully, který byl genetik a měl být vyslán na planetu Pandora. Místo toho je tam poslán Jake, bývalý námořník. Pandora je obydlena obyvateli, kteří si říkají Na'vi a žijí v souladu s čarovnou přírodou. Jenže lidé, kteří se tu usadili, chtějí jen jedidný nerost, který se vyskytuje pod půdou Pandory a na Zemi má neuvěřitelnou hodnotu. Lidé nemohou na Pandoře dýchat, a tak geneticky vytvořili bytosti nazývané Avatar, mají podobu tamního obyvatelstva, jsou modří, mají tři metry do výšky, kočkovitý obličej, ocas a jakousi spojující část ve vlasech spojených do copu. Jsou vytvořeni z lidské DNA a také se danému člověku trochu podobají. Proto Jake může používat Avatara svého bratra. Je na Avatara napojen jen myslí přes určený přístroj, jelikož může chodit a dělat, co se mu zachce, zalíbí se mu takhle žít. Jako člověk je upoután na vozík.

Jake je zařazen do průzkumné mise, spolu s doktorkou, která se snaží sblížit s národem Na'vi, učit se jejich řeč a naučit je svou. Jenže Jake je neopatrný, a tak se od doktorky oddělí pronásledován podivným obrovským a zabijáckým tvorem. Jen tak unikne smrti, když ho napadnou další podivná stvoření, jenže v této chvíli ho zachrání princezna Neytiri. Jake jí děkuje, ale Neytiri na něj jen křičí svou řečí,

nakonec ho při děkování okřikne, že nemuseli zemřít. Jake ji stále pronásleduje, až se dostane ke kmenovým vůdcům a zde začne diplomaticky vyjednávat. Když se začne situace mezi pozemšťany a Na'vi zlepšovat a všichni Jakea přijmou, rozhodne se velitel pozemšťanů shromáždíště Na'vi populace zničit. Je to velký strom, pod kterým je obrovské úložiště onoho podivného kovu, který tak pozemšťané chtějí.

Nastane obrovská bitva, Pandořané se nemohou zbraním pozemšťanů bránit, a tak je jejich strom zničen. Jake se musí rozhodnout, na které straně bojovat, buď zradit svou lidskou rasu, nebo pomoci princezně Neytiri, do které se zamiloval, a jejímu rodu. Rozhodne se zachránit Pandoru, protože poznal, jaké je to žít v souladu s přehradnou přírodou a jaké je zažít spojení s ní, se zvířaty i s Neytiri. Přijde velká a nerozhodná bitva, při které je Jakeovo lidské tělo a propojení s Avatarem narušeno. Neytiri ho vezme k nejvyšší, její matce, aby pomohla. Všichni Pandořané se sjednoceně spojí u stromu předků a snaží se Jakeovu duši přemístit do Avatara, což se jim podaří.

Film má otevřený konec, můžete říct, že film je jakási vykrádačka různých filmů, a já bych s tím i souhlasila, ale to provedení Cameronovi nejde upířt.

Graficky a hudebně je film překrásně zpracovaný. Myslím si, že je zde i skrytá myšlenka, jak lidé ničí svou planetu a jak by se s ní dalo žít i v souladu. Kdo ještě neviděl, doporučuji si aspoň sehnat bez 3D efektů.

„Chtěl jsem dostat na plátno svět, který bych miloval, místo, které je na jiné planetě, místo plně imaginace a podivuhodných tvorů, Avatar je film, který popisuje filmovou historii!“
- James Cameron

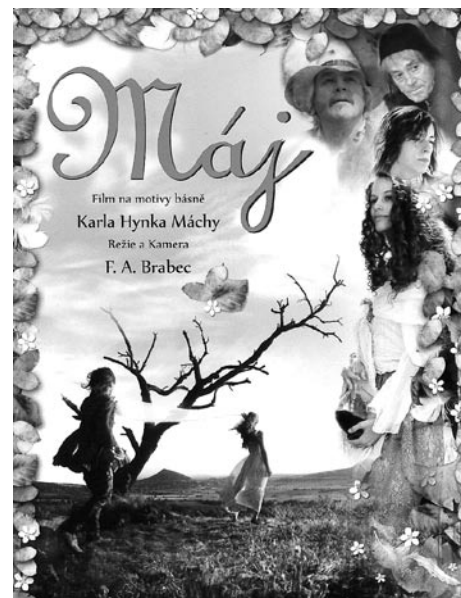
-Yume Ookami-

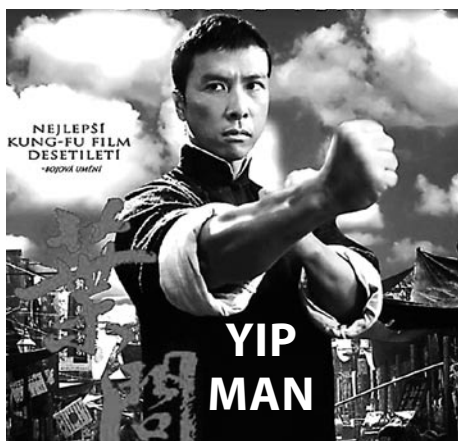
MÁJ

Máj byl natočen roku 2008 režisérem F. A. Brabcem. Tento režisér natočil i roku 2000 Kytici, která byla rozhodně lepší než filmové ztvárnění Máje.

Začala bych tedy od začátku. Báseň Máj byla napsána Karlem Hynkem Máchou. V dnešní době se považuje za národní dědictví. Toto dílo je opravdu klenotem českého národa. Když jsem slyšela o tom, že se natáčí jeho filmové ztvárnění, byla jsem velmi zvědavá. Příběh vypráví o nešťastné lásce dvou lidí, Viléma a Jarmily. Jarmila je svedena otcem Viléma, a proto jej Vilém zabije a za tento čin má být popraven a lámán v kole. Ve filmu je všechno celé pomotané a jen kouskem se to přibližuje básni. Jsou tam sice stejná jména, ale celý děj si režisér změnil podle sebe. Z Jarmily se stává lehká žena. Běhá po různých místech a na sobě má jen kousek čehosi, čemu se jen vzdáleně může říkat oblečení. Její „šaty“ jsou velmi lehké a laciné. Je to jen kousek látky a navíc

hodně průsvitné, takže Jarmila všude běhá s vlahými šaty, nebo má sukni vykasanou na úroveň hýždí a k tomu cár látky kolem prsou. Když jsou v kostele, mlynář, Vilémův otec, si dokonce dovolí při mši hladit různě Jarmilu a vůbec nekouká na to, že je v kostele. Každou chvíli můžeme vidět Jarmilu, jak se poddává slasti s mlynářem. Leží spolu ve mlýnici, ve světnici Jarmily... Jakmile jednou Vilém uvidí Jarmilu, zamiluje se do ní. Poté ji potká večer a následuje další erotická scéna, která končí pohledem na dvě nahá ležící těla. Vilém vezme Jarmilu do kostela a chce po ní, aby mu zde slíbila věčnou lásku. Jarmila však mlčí, a tak slib pronese Vilém za ni. Jarmila nepromluví ani jednou během celého filmu. Jarmila se i přes tento slib opět odevzdá mlynářovi, který na ni čeká v její světnici. Do vesničky přijedou vojáci, a tak se loupežnická skupina rozhodne odejít z těchto míst. Vilém se neobjeví, a proto skupina odchází bez něj. On si poté jede pro Jarmilu, aby ji vzal s sebou. Jarmila však nic neřekne. Vilém se pro ni tedy chce vrátit později. Když jede okolo popraviště, volá na něj kat, aby se pro Jarmilu vrátil, že jediné láska ho zachrání. Vilém se tedy pro ni vrátí, ale najde ji s mlynářem, jak jinak než ve chvílích rozkoše. Vilém zabije otce. To ve filmu vypadá také velmi zajímavě. Vilém dvakrát kolem otce máchné dýkou, podřízne ho. Najednou z otce začne stříkat oranžová tekutina, ale krk má čistý bez jakékoliv rány. Takže efekty ve filmu žádné. Vilém po vraždě ujždí a nechává zde mrtvého otce a plačící Jarmilu, která mlynáře objímá. Neví kam má jet. Jeho cesta se na chvíli zastaví u popraviště, kde se objevuje sbor duchů a jiných nočních bytostí, které ho začnou strašit, a do toho začne hrát nějaká jakási popová muzika nazpívaná od Support Lesbiens. V knize se tento sbor loučí se svým pánem, ale zde je to jako, kdyby tyto bytosti ho měly zabít. Nakonec Vilém skončí v kostele, kde ho utěšuje kněz a kat. V noci Vilém vidí ducha svého otce a najednou ho strašně miluje a objímá ho, jako by zapomněl, proč ho zabil. Druhého

Yip Man je mladý mistr kung-fu, který bojuje stylem wing chung. Ve městě Fuoshan, ale nepřijímá žádné žáky, ani nevyučuje. Situace se obrací, když japonská armáda obsadí Čínu, sebere jim veškeré zásoby surovin. Do Fuoshanu přichází generál Sanpo, který ovládá japonské bojové umění a dalším mistrům poskytne možnost obstarat si jídlo pod podmínkou, že se utká s jedním s japonských vojáků. Při tomto souboji zemře Yip Manův bratr. Yip Man šel bojovat za svého bratra, postavil proti sobě 10 Sanpových vojáků a všechny zabil. Generál chtěl, aby Yip vyučoval čínskému bojovému umění japonské vojáky, ale Yip nechtěl, proto generál Sanpo vyzval mistra na souboj života nebo smrti. Souboj vyhrává Yip Man, ale poté je postřelen japonským vojákem.

Tento film byl natočen v Hong Kongu v roce 2008 režisérem Wilsonem Yipem.

Ve filmu sledujete život reálné historické postavy Yip Mana, mistra čínského bojového umění wing chung, v časovém horizontu začátku 2. světové války.

Film se mi velice líbil už jen z toho důvodu, že se tomuto bojovému umění věnuji už nějakou dobu a poznávám určité chyty nebo styly boje, který se učím. Film je natočen podle skutečné události. Velice mě zaujalo podívat se do minulosti tohoto mistra, i když vím, že film byl rozhodně trochu přibarvený. Ale určitě ho doporučuji všem, kdo má rád bojové filmy.

-Smíšek-

José (Robert Jícha, Peter Strenáček) je snoubec krásné Katariny (Dasha, Markéta Pouličková), dcery starosty Mendoza (Jiří Korn, Josef Štágr). Jednoho dne přijede do města cirkus a s ním i krásná a svůdná Carmen (Lucie Bílá). Jakmile ji José spatří, nemůže na ni přestat myslet. Ona je vášeň, smyslnost a pokušení v jedné osobě. Co víc by si mohl muž přát? Jenže Carmen chce také Zuniga (Lukáš Kumpřicht, Tomáš Trapl), kapitána policie. Carmen, nepoddajná a svobodná žena, nechce Zuniga, vybrala si Josého. Nikdy předtím nemilova-

la, ale teď cítí, že ho opravdu miluje. Dříve si s muži jen hrála, ale teď je to něco víc. Do děje se zaplétá Garcia (Václav Noid Bárta, Martin Pošta), který si myslí, že Carmen vlastní. Chce Josého zabít, ale když se o to pokusí, strhne se boj mezi Zunigou a jím. Nakonec Garcia zastřelí Zuniga Josého zbraní. Ale José byl s Carmen již dávno pryč. Jakmile policie najde mrtvého Zuniga, okamžitě obviní Josého a ten má být potrestán. Jedině Carmen a José vědí, jak se to stalo, že to jistě musel být Garcia. Carmen varuje Josého, že další na řadě bude Katarina, neboť Garcia bude chtít zničit všechno, co je pro Josého důležité, a nakonec i jeho, aby Carmen co nejvíce trpěla. José žádá Carmen, aby varovala Katarinu, té se to moc nezamlouvá, ale udělá to pro milovanou osobu. Večer na představení cirkusu má být Garcia donucen říci pravdu. Ten se nakonec přizná sám, když chce zabít Josého. Chce po něm hodit nůž a tím ho zabít. Jakmile se však napřáhne a hodí, dýce skočí do cesty Carmen, aby zachránila milovaného Josého. Tímto hra končí. Celá hra je prostoupena občasnými zpěvy vědmy (Athina Langoská, Hanka Křížková). Nejvtipnější postavou je teta Inéz (Pavla Břínková, Barbora Rajnišová), která za mlada byla vyhlášenou dámou a teď se snaží pomoci Katarině.

Tuto hru napsala trojice zkušených amerických autorů (Frank Wildhorn, hudba; Jack Murphy, texty; Norman Allen, libreto – scénický námět, pozn. redakce) pro Hudební divadlo Karlín. Texty přeložil Adam Novák a příběh zpracovali Egon Kulhánek (ředitel Hudebního divadla Karlín) a Adam Novák. Hra byla velice krásná, úžasné efekty, nádherné kostýmy, skvělí herci, prostě jedním slovem dokonalé. Hlavní hrdinka Lucie Bílá má úžasný hlas, kterým musí diváka zkrátka uchvátit. Carmen byl první muzikál, který jsem viděla naživo a velice se mi líbil. Zajímavé také bylo, jaké úžasné nasvícení celá hra měla. Ohnivé efekty dodaly muzikálu ještě více na smyslnosti a vášni. Bylo zajímavé sledovat Carmen, jak si v rytmu flamenga hraje s muži. Ještě jednu věc musím na tomto muzikálu vyzdvihnout a tou je tanec. Celý muzikál je prostoupen vášnivou hudbou flamenga a tanga.

-MišCA-

Report z „OKOŘ se štávou“

Ve dnech 29.5.2010 jsem se s rodinou vydala na již 12. ročník Open Air festivalu Okoř se štávou. Program byl od 13.00 hodin až do 1.00 hodiny. Byla zde možnost přespat ve stanu. Na scéně vystoupili BUTY, DAVID KOLLER & band, VLADIMÍR MIŠÍK & ETC, ČESKÉ SRDCE, JAROSLAV UHLÍŘ, MEDVĚD 009, Laura a její tygři, Ethno (skotské písně na dudy) a PA-LI-TCHI (fire show). Ozvučení bylo perfektní a vystoupení skupin taktéž. Nechyběly občůdky s různorodými potravinami (nudle, trdelník, pečené maso, kebab, atd.) a upomínkovými předměty (lampiony, přání, paruky...).

-Yume Ookami-

Zajímavou tečku za prázdninovou festivalovou sezónou připravili tvůrci kultovního festivalu Natruc, jehož 14. ročník proběhne v sobotu 28. 8. 2010 na Kmochově ostrově v Kolíně.

Návštěvníci Natrucu se mohou těšit na velmi pestrou dramaturgii festivalu, ve které nechybí například nejlepší česká funky formace Monkey Business v čele s charismatickým duem Tonya Graves a Matěj Ruppert.

Svým „discofunky“ je stylově blízký další interpret, mnoha cenami ověčený Nightwork, výborná kapela, která má ve svém středu několik protagonistů, známých z televizních obrazovek či divadelních prken.

Zajímavým lákadlem budou bezesporu i zahraniční hvězdy festivalu Natruc. Z Německa dorazí evropská punkrocková star Green Frog Feet, vítězové soutěže MTV Best New Rocker a kapela, která má za sebou vystupování po boku takových interpretů, jakými jsou Simple Plane, zpěvačka Pink, či naposledy američtí Bloodhound Gang, se kterými odjeli Green Frog Feet letošní jarní evropské turné.

Dalším zahraničním hostem jsou italská AIM, výborná indie-rocková kapela, která tradičně předvádí dravou show, jakou na českých pódiích rozhodně nemáte šanci vidět.

Z jiného hudebního protipólu je Banjo Band Ivana Mládky, mající na svém kontě velmi dlouhý výčet zlidovělých hitů, které zná každý, ale málokdo měl možnost slyšet songy jako Jožin z bažin či Medvědi nevědí naživo. Banjo Band Ivana Mládky vystupuje na festivalech jen zřídka, vždy však jeho vystoupení patří k absolutním vrcholům.

Podobně netradičním festivalovým hostem je seskupení Pavla Jakuba Ryby a Michala Davida. Zatímco P. J. Ryba patří k světově nejuznávanějším jazzovým hráčům na basovou ytaru, o Michalu Davidovi, hitmakerovi 80. let, se jen málo ví, že je zároveň excelentním jazzovým pianistou. Tito dva pánové obklopení dalšími výbornými muzikanty připraví návštěvníkům Natrucu naprosto jedinečný hudební zážitek.

Další vystupující festivalu Natruc česká pop-punková jednička Rybičky 48 patří naopak mezi časté hosty velkých českých festivalů, stejně jako plzenští Mandrage, nejasněji zářící nová hvězda na českém hudebním nebi. Festival Natruc bude pro fanoušky obou kapel speciální především tím, že zazní připravovaný společný singl obou kapel a také drum set v podání bubeníků obou kapel – Ondry Štorka a Matyáše Vordy.

Můžete se rovněž těšit na výborné energické ska v podání Fast Food Orchestra, skvělé kapely River Jordan, Fate Magazine, O5 a Radeček, L.O.S nebo Prohrála v kartách v čele s Filipem Horáčkem, autorem oceněným několika cenami akademie populární hudby Anděl. Zajímavá nová jména slibuje i probíhající soutěž Natruc Talent pro nadějně kapely.

M. Volemanová, 2.P

Votvírák

oficiální
otevření festivalové sezóny

Votvírák je letní hudební festival, který se každý rok koná na letišti Boží Dar ve středočeských Milovicích. Tento rok přinesl datum konání 11. až 13. června. **Votvírák**, název není jen tak. **Votvírák** je totiž festival, který otevírá letní sezonu festivalů. Na **Votvíráku** zazáří hvězdy jakou jsou UDG, Věra Špinarová, Jiří Schmitzer, MIG 21, Anna K., H16, Indy & Wich, Iva Frühlingová a No Panic!, Legendy, Support Lesbiens, Aleš Brichta Band, Tublatanka, O5 & Radeček, Pražský výběr 2, Prago Union, Moja reč, Rybičky 48, Mandrage, Totální nasazení, Lety mimo, Emma, Plexis, Fate Magazine, Apple juice, BPM, WWW, Tomáš Klus, Xindl X, Prague ska conspiracy, IdeaFatte, Volant, Schodiště, Krucipůsk, Doga, Imodium, Crossband, Znouzectnost, Enter, Keks, Šatlava, Civilní obrana, Eternal Fire, Two Wings, Mothers Angels, Kobližci, Ska Pollo, Wohnout, No name, Čechomor, Olympic v čele s Petrem Jandou, PIO Squad, PSH, Rytmus, Kontrafakt a další. Vstupenky jsou již v prodeji. Cena se pohybuje od 100 do 200 Kč. Můžete si je zakoupit on-line v distribuční síti Eventim, nebo na místě, kde je zakoupíte za 200 Kč. Více informací naleznete na stránce www.votvirak.cz.

-MišCA-

BENÁTSKÁ NOC¹⁸

Od 30. července do 1. srpna se bude konat na Malé Skále v Českém ráji festival a letos by měl být ve velkém stylu, jelikož letošní rok Benátské noci je již po osmnácté, což znamená, že se bude oslavovat její plnoletost, a to se musí pořádat ve všim, co k tomu patří.

Na této akci budou vystupovat různé kapely, také sólisté, kteří se vyskytují v českém či slovenském showbiznyse. Mezi nimi se bude vyskytovat hned první den například Kapela Arakain, Cocotte minute, Horkýzešlize /SK/ Richard Müller /SK/, Sto zvířat. Na druhý den se můžete těšit na kapely a sólisty Alkehol, Anna K, Blue Effect, Circus ponorka, Dara Rollins, Děda mládek I. B., Final fiction, Green smatrol, Harlej, Charlie Stright, Interitus, Krucipůsk a další a další. Chystá se sem Doga, Mandrage, Rybičky 48, Xindl X a ještě velká spousta různých známých a neznámých, tedy začínajících kapel.

Samozřejmě, že zde také budou hrát i zahraniční kapely, mezi nimiž budou například Krokus /CH/, Mala Vita /NL/, Fiction Plane /UK/, Die Happy /D/ a další.

Vstupenky na Benátskou noc jsou v předprodeji a zakoupíte je v síti Ticketstream a ve všech CK Čedok a Firo tours. Navíc jako každý rok si budete moci koupit lístek na celý třídenní festival či jen na jednodenní akci. Více informací naleznete na webu www.benatskanoc.cz.

Doufám, že pokud pojedete někdo z vás, že si to tam pořádně užijete.

-Tahmed-

České hrady.cz je letní kulturní festival, který se odehrává na mnoha historických místech Čech (dále Moravské hrady.cz, historická místa Moravy, nově tento rok). Tento festival potěší nejen fanoušky hudby, ale také turisty zapálené pro památky. V ceně vstupenky je totiž zahrnuta i prohlídka hradních expozic. Festival se koná na Točníku, Kunětické hoře, Švihově, v Rožmberku nad Vltavou a na Bezdězu. V tomto roce se konají festivaly takto:

Točník, Středočeský kraj 9. - 10. 7. 2010

Kunětická hora, Pardubický kraj

16. - 17. 7. 2010

Švihov - vodní hrad, Plzeňský kraj

23. - 24. 7. 2010

Rožmberk nad Vltavou, Jihočeský kraj

30. - 31. 7. 2010

Bezděz, Liberecký kraj 6. - 7. 8. 2010

Vstupenky jsou již v prodeji. Můžete si je elektronicky zakoupit. Návod najdete na stránkách www.ceskehrady.cz v sekci vstupenky. Tam najdete i ceny. Festival se koná po dobu dvou dní, vždy v pátek a v sobotu. Ceny jsou uvedeny za pátek (cena je nižší, méně účinkujících) i za sobotu (cena vyšší, více účinkujících). Můžete si zakoupit páteční nebo sobotní vstupenku dle vaší libosti. V tomto roce na hradech vystoupí například Kryštof, Monkey Business, Aneta Langerová, Dan Bárta, Katarína Knechtová, Support Lesbiens, Vypsaná fixa, Wohnout, Horkýze Slize, Gipsy.cz, Sto zvířat, Sunshine, Toxique, PSH a pro nejmenší samozřejmě Kašpárek v rohlíku. Celý areál je posety stánky s občerstvením, nechybí toalety a různé stánky se zajímavým zbožím, od batikovaných triček po ostnaté náramky až k závěsným kabelkám.

Od takového toho oficiálního povídání bych přešla k mému názoru. Minulý rok jsme se s kamarádkou rozhodly vyrazit směrem na nějaký „festák“. Po celé České republice je jich během léta mnoho. My jsme si však vybraly České hrady.cz a byly jsme nadmíru spokojeny. V pátek nás žádná kapela nenadchla, mezi účinkujícími byli bratři Ebenové, Jiří Schmitzer a jiní, proto jsme se rozhodli navštívit Bezděz až v sobotu. Program začínal v jednu hodinu odpoledne, a tak jsme se krásně vypsaly do růžova a mohlo se jet. Najaly jsme si šoféra, mého strýčka, i když toto označení nemá strýc rád, protože si potom připadá strašně starý, a mohly jsme vyrazit. Při příjezdu na parkoviště pod Bezdězem nás čekala dlouhá cesta až nahoru. Bylo krásné letní odpoledne, sluníčko pařilo a z nás pot jen tekla, až jsme konečně dorazily asi 200 metrů pod Bezděz, kde se nacházel náš cíl. Při příchodu jsme byly zkontrolovány ochrankou. Předložily jsme lístky a nechaly si laskavě nakouknout do tašek. Pořadatel totiž přísně zakázal nošení jakéhokoliv pití do areálu. Takže jsem musela svoji láhev plnou korunní májové vyhodit do koše. Takové škody! Následoval program plný zajímavých kapel. Frontman kapely Chinaski

Michal Malátný nás pobavil svými vsuvkami. Mezi písněmi vyprávěl různé příběhy, co se jim za tu dobu koncertování stalo. Po každé vsuvce následovala píseň. Davy křičely a všichni zpívali s nimi. Byla to první kapela, co nás hned dostala do varu tance a hudby. Po každém koncertě kapely jsme měly pauzu na odpočinek. Sluníčko se nás snažilo spálit, a že se mu to vedlo. Takové horko jsem nezažila celé léto. Pauza byla většinou proto, že se nám nechtělo jít tlačit se mezi lidi, jelikož jsme kapelu neznaly a hlavně jsme nemohly. Bylo neskutečné teplo. Nejlepším darem, co jsme mohly dostat, byla kofola, tak chladná, tak dobrá. Házely jsme do sebe jeden kelímek za druhým a zase zpátky ke stagi. Následovala kapela, kterou jsme dříve neznaly a to byla Skyline. Lidé skákali a pobízel hudebníky k další skladbě. Když to tak řeknu, byl to opravdu „nářez“. Dokonalá hudba, dokonalí zpěváci, úžasní hudebníci a hlavně pořádná dávka elektronické, punkové a popové hudby. Hudebníci skákali, běhali z jednoho konce pódia na druhý, mohli jsme vidět několik velmi povedených salt. Tento koncert byl zkrátka jako hurikán a lidé jásali. Hudebníci se vraceli a vraceli, aby dali fanouškům další dávku a další a další. A tento hurikán nás odrovnal na další hodinu. Bylo to neskutečné, perfektní hudba, skvělé triky, dokonalost sama. Takové jsem měla a stále mám pocity ze skupiny Skyline. Kapela, co do hudby dá opravdu všechno. Dále tu hrál Divokej Bill a Čechomor. Divokej Bill patří mezi mé oblíbené kapely, takže si asi každý může domyslet, jak to dopadlo. Opět nastala dávka skákání a všeho možného tancování. Co se mi nelíbilo, bylo střídání DB s Čechomorem. Těšila jsem se na pořádnou dávku Billa a místo toho jsme slyšeli stále Čechomor, který není špatný, ale Bill je prostě v čele. A konečně tu byla chvíle, na kterou jsem se těšila nejvíc. Nastala devátá hodina večerní a ze druhé stage se začaly šířit tóny mé oblíbené Vypsané fixy. Ihned začalo davové šílenství a každý se poddával podmanivé hudbě s nepřekonatelným textem. Texty Fixy jsou zkrátka dokonalé, zvláštnost, tajemnost a symbolika v jednom. Najednou se všichni začali proměňovat ve skákající punkové hvězdy a každý zpíval a podporoval kapelníky pískotem. Užasnou dávku nepřekonatelné hudby, to nám dala Fixa. Po tomto koncertě jsme byly už úplně vyřízené. Při kapele Niceland, která měla takové chmuravé, posmutnělé tóny, jsme seděly vedle stage a odpočívaly jsme. Nakonec vystoupila kapela Wohnout. Touto kapelou se ukončoval letní kulturní festival České hrady.cz. Nejen ten na Bezdězu, ale celý festival, neboť Bezděz bylo poslední místo. Wohnouti byli skvělí. Z posledních sil jsme se snažili ze sebe dostat alespoň kousek tance či nějakého pohybu, ale příliš nám to nešlo. Celé tělo bylo unavené a končetiny nechtěly poslouchat. Nastal konec a my jsme nastoupily do auta. V autě jsme se s kamarádkou na sebe napsaly usměly a obě jsme usnuly. Probudil nás až strýček s větou: „Holky, tak už jsme doma, pojďte radši spát do postele.“ Mezi další účinkující na festivalu se zařadili Sunshine, Hugo Toxx a Vladimír 518, Gang Ala Basta, Tleskač, Sunflower Caravan a Monkey Bussiness.

-MišCA-

PERLIČKY OD MATURIT

Po několika letech jsem vyrazil do světa jako předseda maturitní komise. Z následujících ukázek je patrné, že se experti nerodí jen v našem Ústavu.

Čeština:

- Známy představitel renesanční literatury je Miguel Servanec.
- Hrbatý, ošklivý romantický hrdina? Romeo.
- Jak se měl Machar ve Vídni? Jako doma!

Angličtina:

- Jaké sporty pěstuješ? Stoltennis.

Němčina:

- Vyučující se bavila se studentem o internetu. Nakonec se ho zeptala, zda surfuje na netu: „Ja oder nein?“ Odpověď: „Ja oder nein.“
- Už se těším, co letos zazní u nás. Zatím pro mě jednoznačně vede dávná hláška: Největší renesanční dramatik byl William Šukspajr.

J. Uher

Některá moudra, která zazněla z úst nejmenovaných kantorů na kurzech:

- Přátelé, kamarádi, my vám ty medaile přivezeme . . .
- Jasan je pružné dřevo. (Sotva dotčný dořekl, s žákem praskla jasanová větev a zřítíl se z výšky několika metrů, naštěstí vyvážl bez jediného šrámu!)
- Každý správný muž má u sebe nůž! (Poté dotčný kantor vyndal ze stolu mačetu a začal krájet maso)
- Vepředu jdou běhny, vzadu coury a uprostřed šlapky.

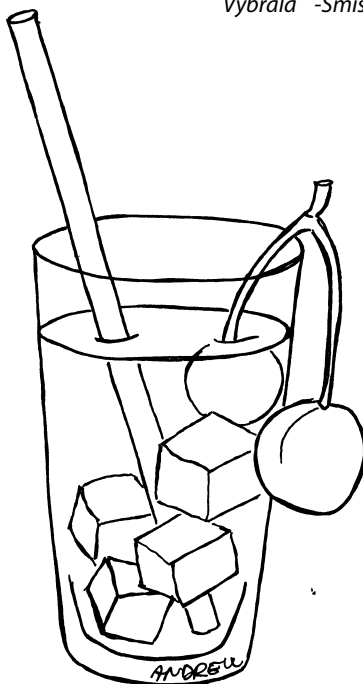
Vybrala -ŠA-

Z HODIN V 1. P:

- Pepa čte: „Úcta.“ Paní uč. Šabatová: „Tak co tam, Pepo, dáš, kroužek, nebo čárku?“ Pepa: „No, ú s dlouhým!“
- Slečna uč. Bílková: „Ty si sundej tu kapucu, nejsi tu v řádu kapucínů.“
- Iva: Pane učiteli, Tomáš mě otravuje, já chci rozsadit!“ Pan učitel Sýkora: „Copak jsem nějaký zahradník, abych vás rozsazoval?“

- pan uč. Svoboda: „Takže, milí žáci, dnes vás znásilním poslední prací před pololetím!“
- Paní učitelka Šabatová: „Necvakaj s tou propiskou nebo mi cvakne v bedně!“
- Pan uč. Svoboda: „Všechny lavice do tašek!“
- Martin se o fyzice rozčilil nad zadaným příkladem: „Úchylák!“ Pan učitel Sýkora odpověděl: „Kdybys byl uchylák, tak si na houpačce nesednu tři metry od tebe!“
- Pan učitel Svoboda na žákyni 4. ročníku: „To nevím, jestli bys odmaturovala, kdybys mi čorla oběd, ještě k tomu svíčkovou!“

Vybrala -Smíšek-

Z HODIN FYZIKY:

- Zákon akce a reakce závisí na dvou stejných silách.
Příklad: Akce: Pepa si zlomí nohu.
Reakce: Pepa začne brečet.
Síly musí být stejně velké!

Vybral SY

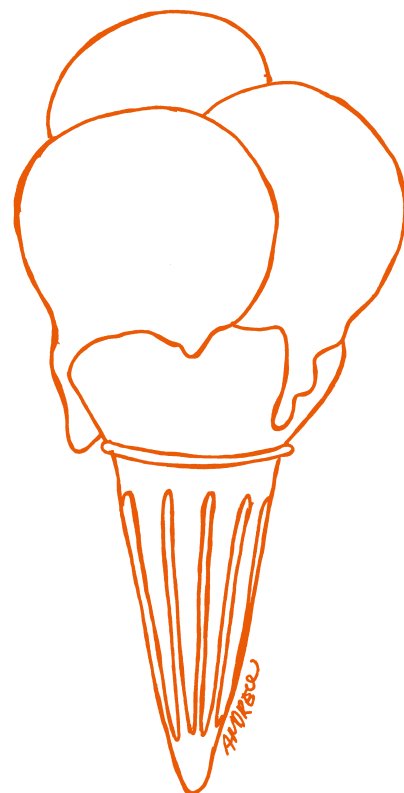
- Když se tělo globálně oteplí o čtyři stupně, je to znát.
- Kalorimetr je přístroj na měření kalorií nebo tuků. (Správně: zařízení umožňující pokusně provádět tepelnou výměnu mezi tělesy a měřit potřebné tepelné veličiny, teplo, teplota)
- Učitel: „Ještě někdo měřil teploty?“
Žák: „Já jsem pomáhal tatínkovi. Dostanu taky jedničku?“
Učitel: „A s čím si mu pomáhal?“
Žák: „No vozil jsem hnůj..“

vybrala -MičCA-

Z HODIN MATEMATIKY:

- Objem kruhu ve čtverci vyplňuje 78% obsahu čtverce. (Pozn. učitele: 3D matematika v 1. A)

Vybral SV

PERLIČKY Z HODIN ČEŠTINY

- V Bibli se nacházejí litografické texty. (Polygrafie se nazapře!)
- Soubor mravních přikázání se jmenuje Kámásutra. (To je ale morálka...)
- Májovci vydali Máj k poctě K. H. Máje.
- J. A. Komenský byl poslední jezuita. (Obrací se v hrobě, neboť jezuité byli ti, kteří u nás v době temna pálili nekatolické knihy, kdyby byl Komenský neprchl, jistě by tu lehlo popelem celé jeho dílo!)
- J. A. Komenský byl posledním myslitelem.
- J. A. Komenský byl posledním češtinářem.
- J. A. Komenský toužil po slávě.

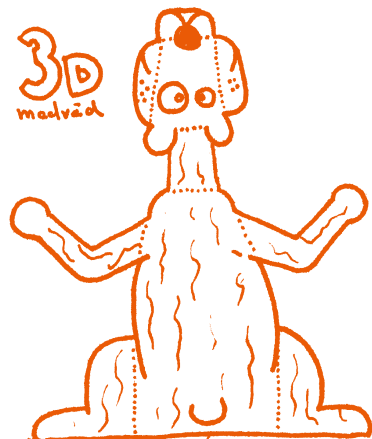
Vybrala -ŠA-

A JEŠTĚ ...

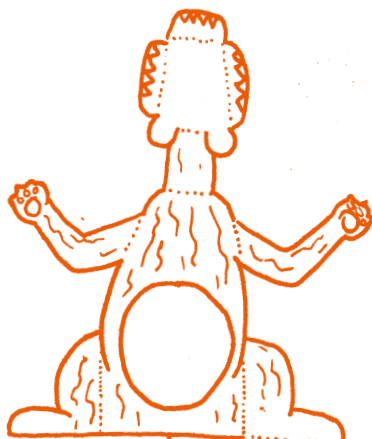
- Učitel: „Martine, neopisuj!“
Žák: „Já se jen dívám, kde je, abych ho mohl dohnat.“
- OSN = Občanské sdružení národů

Kresby s letní tématikou nejen na této straně pro vás vytvořil -Andrew-

3D MEDVĚD
Gulag Bros Inc.

3D MEDVĚD
Gulag Bros Inc.

Vystřihni si svého medvěda. Kresba: A. Nebeský, 2. S

Po dobře vykonané práci našich údržbářů v boji s letos obzvláště vydatnou trávou přichází zavděk neméně vydatný oběd od našeho pana kuchaře Pavla.

Aby se dařila práce a aby nám stejně chutnalo v jídelně, si přejeme i v následném školním roce.

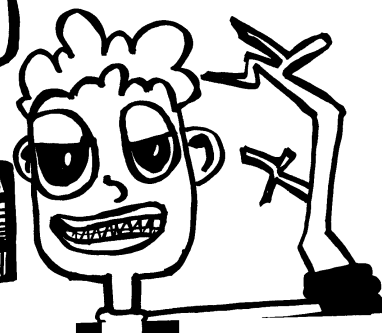
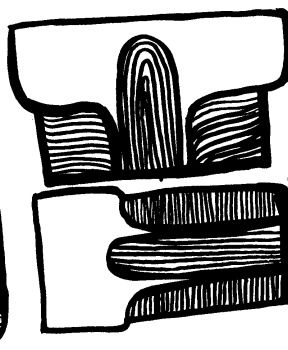
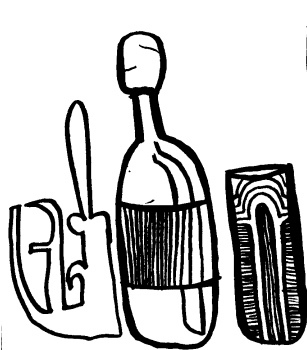
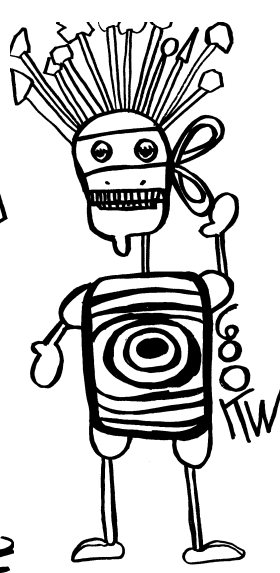
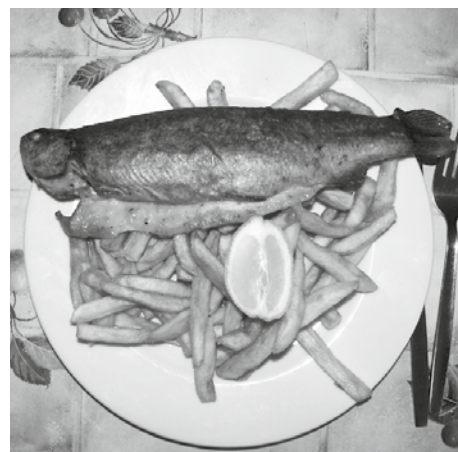
-iša-

STAN SE I TY PRAŽSKÝM POKREJVAČEM
UŽIJ SI PRÁCI VE SKVĚLÉM KOLEKTIVU

- ŽÁDNÁ MATURITA
- NEHROUÍ SNIŽENÍ PLATU*
- PRÁCE S PLAMENOMETEM!
- ČERSTVÝ VZDUCH
- UŽ ŽÁDNÁ NEKURÁČENÁ PRACOVISTĚ
- TOLERANCE AŽ 2% ALKOHOLU!
- BUD SPROSTĚJ JAK DLHĚDÍŽ!

* 6300 Kč měsíčně je totiž ze zákona minimum

Kresba: A. Nebeský, 2. S

Kresby: Ivana Veronika Jelínková, 3. A

SPEKTRUM BAREV

ČERVENÁ

Barva lásky, bez které by nemohl existovat život,
barva vína, ve kterém cítíme srdeční tlukot.

ORANŽOVÁ

Barva západu, při kterém slunce nad obzorem dohořívá,
barva mandarinky, co svou chutí zamračené tváře rozesmívá.

ŽLUTÁ

Barva malého kuřátka, ze kterého časem vyrostе slípka,
barva slunce, co nádherně opaluje naše bříška.

ZELENÁ

Barva trávy, na kterou k večeru rosa uléhá,
barva jehličí, kterou v zimě pohlít peřina sněhová.

MODRÁ

Barva nebe, které v noci prosvítí hvězdy na každém metru,
barva moře, nad kterým ptáci poslouchají šepot větru.

FIALOVÁ

Barva motýlích křídel, co vidáme v létě jen,
barva květiny, jejíž vůně provoní nám celý den.

SPEKTRUM

Barvy duhy, kterou při dešti se sluncem můžeme spatřit,
barvy dobré nálady, s kterými nás baví žít.

P. PETLÁNOVÁ, 2. S

SAMOTA

Když samota ti dělá společnost,
každá vteřina běží jako věčnost.
Když samota tě šimrá po těle,
přeješ si, aby tvůj anděl přiletěl.
Když samota s tebou si povídá,
naříkáš, zmizí všechna nálada.
Když samota tě objímá,
tvá ničivá síla je mizivá.
Když samota do tmy šeptá,
máš veliký strach, na co se zeptá.
Když samota ve vlasech tě hladí,
rychlostí světla, vše ke dnu letí.
Když samota s tebou tančí,
paranoia chce s tebou válčit.
Když samota dá ti polibek,
cítíš to naplno, cítíš jen zármutek.
Když samota ti navléká snubní prstýnek,
zhasne v tobě všechno, nezbyl ani plamínek.
Když samota s tebou tráví svatební noc,
srdíčko naříká, pláče, ptá se proč.
Když samota miminko s tebou chce mít,
nejde to, vždyť vy musíte zůstat samotní.
Když samota tě také nechá samotnou,
přeješ si alespoň ji, samotu prokletou!

P. PETLÁNOVÁ, 2. S

Učitelství je těžký robotní úřad, vysilující duši, ochromující fantazii, pijící sílu organismu: děti přicházející do školy jsou zlé, světlavé, bludně vychované bytosti, rafinovaně nepřátelské a ve velkém procentu úžasně neschopné. Vracím se po pěti hodinách vyučování fyziky i duševně vysílen, disgustovaný, zničený, tupý, mdlý a sešlý.

Otokar Březina, 1891

Pro pobavení zaslal Jiří Maryško, bývalý student naší školy, v současné době všechápající herec na volné noze.

M	Á	C	H	A	Z	D	N	H	P	O	Z	D	N	Í	V	E	Č	E	R	A
K	L	M	J	C	Á	F	I	N	O	B	O	R	Í	Ě	J	K	H	N	P	L
S	D	U	V	W	Ý	B	Á	S	N	Í	K	K	Ř	G	M	C	D	O	J	M
B	E	J	Á	M	Í	N	Ě	V	A	T	S	V	T	C	F	E	H	U	J	A
H	O	S	M	É	H	O	A	G	T	J	O	S	E	F	J	S	C	X	Y	N
J	K	L	M	L	U	F	S	V	Á	T	E	K	P	R	Á	C	E	K	O	A
F	G	A	L	I	M	R	A	J	O	K	A	R	E	L	M	D	J	U	É	C
Z	R	T	E	V	Ž	O	F	I	E	L	R	K	V	Ě	T	E	N	D	F	H
S	E	R	V	Á	C	G	H	R	D	L	I	Č	Č	I	N	N	J	K	L	T
M	Á	J	O	V	C	I	Y	F	O	S	A	M	B	N	E	R	U	D	A	S
Q	A	R	B	E	S	S	N	A	F	M	G	V	A	L	C	Á	V	H	S	A
G	A	Z	Z	E	M	R	E	T	N	I	A	C	Í	Z	U	H	D	Y	V	Č
W	M	Y	S	L	B	E	K	R	K	T	U	N	S	T	S	K	M	O	Ě	Y
S	F	P	R	V	N	Í	H	O	R	W	E	R	T	C	Ě	A	A	T	T	K
Č	E	R	V	E	N	É	H	O	K	Ř	Í	Ž	E	I	T	Z	Č	H	L	S
P	O	V	S	T	Á	N	Í	C	Á	R	K	N	A	P	S	Z	S	I	Á	Á
N	K	G	J	W	D	E	V	A	T	E	N	Á	C	T	É	M	R	T	U	L
O	D	P	R	O	Z	A	I	K	X	Ý	V	O	R	O	B	Y	U	U	V	I
L	Y	R	I	C	K	O	E	P	I	C	K	É	K	H	J	T	P	S	O	Í

....., nebo-li se nejčastěji označuje za čas lásky, také jinak jako

S květnem se pojí jedno jméno, autor nejkrásnější básně Máj, Tento autor je považován za největšího představitele umělecký směr v století. Byl to nejen nadaný ale i Jeho dílo má dvě hlavní postavy, a skládá se ze čtyř zpěvů, které jsou proloženy tzv. vsuvkami, nebo také V roce 1912 byla odhalena mistrova socha, již zhotovil známý český sochař, autor například sochy sv. Václava na Václavském náměstí, Tuto sochu můžeme najít na známém pražském kopci, kde stojí i stejnojmenná rozhledna. Zde je úryvek z básně:

„Byl - první máj -
večerní máj - byl

..... zval ku lásce hlas,
kde zaváňel háj.“

Autor si psal šifrovaný deník, kde mimo jiné psal i o vztahu s Lori. Tento deník poprvé rozluštil, ale ne zcela, spisovatel a novinář Jakub, který napsal díla jako je Svatý Xaverius nebo Newtonův mozek. Po smrti autora této básně nesli jeho odkaz, název podle díla. Mezi ně patřil například V. Hálek, Jan, autor Povídek malostranských, B. Němcová a Karolína, autorka Vesnického románu nebo Kříže u potoka. Jejich literární sborník se nazýval

Máj.
V měsíci květnu máme dny ledových mužů,, a jejich kuchařky připadá na 30. dubna. Tento zvyk se provádí na každé vesnici, hlavně tedy na Moravě. Vesnice mezi sebou soutěží. Jakmile totiž v některé vesnici tento osekaný strom s pentlemi spadne, je to pro celou vesnici potupa. Ostatní vesnice se proto snaží strom shodit. 1. května se staví také malé napodobeniny, které však stavějí chlupci na důkaz lásky k dívce. května se slaví svátek, který je kvůli naší historii spojován s komunisty, ale není tomu tak. Tento svátek se slaví od roku 1890 jako vzpomínka na stávkou dělníků v Chicagu. U nás se proto již neslaví tolik jako dříve. května slavíme, neboť Evropa byla vysvobozena z okupace spojeneckými vojsky. Ve světě je tento den také uznáván za Mezinárodní den, organizace, která vznikla v roce 1863 a je humanitním, hlavně pak zdravotnickým hnutím. Pomáhá ve všech zemích postižených nějakou katastrofou, například tsunami zemětřesením, válkami. Začátkem května se také stalo květnové lidu, kdy se začala postupně vzpouzet česká města proti nacistickým okupantům.

Hleďte v osmisměrc slova, která vám pomohou doplnit tento text. Některá jistě najdete bez toho, aniž byste článek četli, ale jak doufám, tak vám tento text pomůže k nalezení všech slov. A pozor na jména a názvy některých svátků, jsou rozdělena. Přeji příjemnou zábavu a co nejméně zavařených buněk.

-MišCA-

Poslední zvonění
třídy 4.S
ve školním roce
2009/2010

Hledání ztraceného času 3

Pečlivě sestavený tým, který se připravoval pod hlavičkou Polygrafky Rumburk již od roku 1995 na právě probíhající světový šampionát v kopané, zůstal nakonec raději doma.